

**SZOMBATI BIBLIAI
TANULMÁNYOK**

*Keresztény
sáfárság
II.*

2012. április - június

Tartalom

1. A TEREMTŐ ÉS GAZDA	5
2. A LEGHATALMASABB ADOMÁNYOZÓ	10
3. A TELJES SZÍVBŐL VÉGZETT ÖNKÉNTES SZOLGÁLAT	15
4. BUZGÓSÁG A SZOLGÁLATBAN	20
5. TETTERŐ ÉS RÁTERMETTSÉG	26
6. A PÉNZ	31
7. A TIZED	36
8. ADOMÁNYOK	41
9. ISTEN TÁRHÁZA - AZ Ő GYÜLEKEZETE	47
10. ISTEN TERVE MŰVÉNEK TÁMOGATÁSÁRA	52
11. A PÉNZÜGYEK BIBLIAI ALAPELVEI	57
12. VILÁGÍTSD BE AZ EGÉSZ VILÁGOT!	62
13. UTOLSÓ LEHETŐSÉGÜNK! FÜGGELÉK	67 72

Angol nyelven kiadja:
Seventh Day Adventist
Reform Movement
General Conference,
Sabbath School
Department.
Roanoke, Hollins Road,
Virginia 5240 USA
www.sdarm.org

Magyar nyelven kiadja:
Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Magyarországi Területe
2146 Mogyoród,
Gödöllői út 201.
Tel.:30/697-2610
Email: info@hnarm.hu
www.hnarm.hu

Nyomtatás készült:
Editura Păzitorul
Adevărului Str. Morii,
Nr. 27
505200, Făgăraș -
Jud. Brașov
Tel. 0268 213714
Fax 0268 214111
e-mail: info@azsmr.ro
www.azsmr.ro

A Szombati Bibliai Tanulmányok naponkénti tanulmányozásának programja kizárólag a Biblián és a Prófétaság Lelkén alapszik. A megjegyzések oly rövidek, amennyire csak lehetséges, melyek közvetlen, tömör gondolatokat tartalmaznak. Némely esetben szögletes zárójeleket [] alkalmazunk, hogy biztosítsuk a megfelelő világos összefüggést és a folyamatos olvashatóságot. A forrásrövidítések és egyéb megjegyzések a függelékben találhatóak. Különösen ajánlott a forrásanyagok további tanulmányozása.

ELŐSZÓ

Kifutunk az időből! Több mint 160 éve, hogy ez a világ megérett Jézus Krisztusnak a dicsőség felhőiben való eljövételére. Mi legyen figyelmünk középpontjában ezen utolsó órában? Kétségtelenül a mennyei Kánaán – s az, hogy miként készüljünk fel arra, hogy ott lehessünk és segítsünk másokat is ehhez.

Ezen negyedéves tanulmányunk témája a Keresztény Sáfárság folytatása. Mialatt Jézus a földön járt, találkozott egy emberrel, aki azt állította, hogy a Tízparancsolat minden parancsolatát megtartotta ifjúságától fogva. „Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda neki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz mennyben; és jer, kövess engem, felvén a keresztet” (Mk 10:21).

A mennybe gyűjtjük-e kincseinket? Vagy mint a gazdag ifjú, külsőleg megtartjuk a Tízparancsolatot, és közben hiányzik a Mesterért végzett igazszívű szolgálat? Amit Isten részünkre adott, minden az Övé, s nekünk el kell készülnünk, mielőtt a próbaidő lejár. De „engedelmesség és önzetlen szeretet nélkül a legértékesebb adomány is túl kicsiny ahhoz, hogy a mindenek Tulajdonosának ajánljuk fel” (3B 57). Isten akarata az, hogy gyermekei legyőzzék az önzést, és végrehajtsák a föld beevangélizálásának tervét. Most készít fel egy népet arra, hogy ezt a munkát elvégezhesék. A munka végbemegy, akár kihasználjuk, akár nem azt a kiváltságot, hogy ebben részt vehetünk.

„Isten embereket hív, hogy közöljék a figyelmeztetést a vétkeiben és bűneiben alvó világgal. Önkéntes adakozásra hívja azokat, akiknek a szíve a munkában dobog, akik felelősnek tartják magukat a lelkekért, hogy el ne vesszenek, hanem örökké éljenek. Sátán az élet játszmáját játssza az emberek lelkéért. Igyekszik lekötni a javakat, hogy ne fordíthassuk azt missziós vállalkozásokra. Nem akarjuk felismerni az ő csapdáit? Engedjük-e neki, hogy elkábítsa érzékeinket?” – 6B 446.

„Miért gyűjtünk kincseket? Az utolsó nap pusztító tűzlángjának? Azért gyűjtsünk aranyat és ezüstöt, hogy azok ellenünk tanúskodjanak az ítélet napján, s pusztító tűzként emésszék meg testünket? Mindaddig ragaszkodunk javainkhoz, míg azok ellenségeink kezébe nem kerülnek? Eljön az az idő, amikor a parancsolatok megtartói nem vehetnek, sem el nem adhatnak. Mit érnek majd akkor házaink, földjeink, bankbetétünk és áruink? Most van annak az ideje, hogy odahelyezzük javainkat, ahol örökre biztonságban lesznek... Amit Isten művére fordítunk, az örökre a miénk lesz. Krisztus mondja: „Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben” (Mt 6:20). Csak azok fognak valójában a miénk maradni minden javaink közül. Minden földön gyűjtött kincsünket itt kell hagynunk végül. Csak azt vihetjük magunkkal az örökkévalóságba, amit Krisztusnak adtunk.” – RH 1887. december 6.

A Generál Konferencia Szombatiskola Osztálya

ELSŐ SZOMBATI ADAKOZÁS

Imaházak építésére a braziliai Pindoramában

2012. április 7.
Szombat

„Menjete fel a hegyre, és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsem, azt mondja az Úr" (Aggeus 1:8). Ezen üzenetet több mint kétezer évvel ezelőtt írták, s a második jeruzsálemi templom építésére vonatkozik, de még ma is időszerű és erőteljes üzenet.

Valóban nagy szükséglet ma is a világító-tornyok építése, ahonnan Isten egyháza hirdeti az utolsó időre szóló üzenetet.

„Ha egy helységben az igazság utáni érdeklődés felébredt, akkor ezt az érdeklődést ki kell használni. A helységet alaposan dolgozzuk át, míg egy egyszerű imaházat létesítünk, Isten szombatjának emlékműveként, amely világosság az erkölcsi sötétség közepette. Ilyen emlékművek – mint az igazság tanúi – álljanak sok helyen. Isten az Ő kegyelmében gondoskodik arról, hogy az evangélium követői minden országba, minden nyelvhez és néphez elmenjenek, hogy kitűzzék az igazság zászlaját a Föld minden lakott részén.

Ahol kialakult egy hívő csoport, ott szükség van gyülekezeti házra. Jézus Krisztus szolgálói ne hagyják el addig azt a területet, amíg ez meg nem történt.” – ESz 267.

Misszióelkületű testvéreink egy csoportja Pindorama helységben alapított egy gyülekezetet (közel Mogi das Cruzes nevű helységhez), mely körülbelül 50 kilométerre található Sao Paulótól. Amint az érdeklődő látogatók száma megnövekedett, szükségessé vált az imaház megépítése. E helyen testvéreink kicsiny csoportja sikeresen munkálkodik az egészségügyi missziómunka vonalán. Reméljük, hogy hamarosan lesz imaházunk a közeljövőben.

Hogy e célt elérhessük, rendkívüli kéréssel fordulunk szerte a világon élő testvéreinkhez. Önkéntes adományokat kérünk tőletek, s így hozzájárulhattok imaházunk felépítéséhez. Kérünk benneteket, foglaljátok imáitokba ezen rendkívüli gyűjtést április első szombatján.

„Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat. Kiki amint eltölte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9:6,7).

Szívből köszönjük mindnyájatoknak az időszerű támogatásokat!

Testvéreitek a braziliai Pindorama-ból

A TEREMTŐ ÉS GAZDA

„Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és teremtettek.” (Jel 4:11)

„Jahve, az örökkévaló, az önmagában létező, a nem teremtett Isten, Aki maga a forrása és fenntartója mindennek, Aki egyedül jogosult arra, hogy Őt illesse meg a legnagyobb tisztelet és imádat.” – PP 261.

Javasolt olvasmány: Szemelvények, 1. kötet, 270-274. (Az isteni kinyilatkoztatás)

Vasárnap

április 1.

1. TEREMTŐ ÉS FENNTARTÓ

a. Mit kell megértenünk, amikor szemléljük a teremtés csodálatos nagyszerűségét? Zsol 19:1-3; Ésa 40:18,21,26.

„[Idézve: Zsol 19:1-3] Némelyek úgy vélik, hogy a természet világának nagyszerű dolgai azonosak Istennel. De ez nem így van. Az égen látható csodák nem tesznek mást, mint végzik kijelölt feladatukat. Isten irányítja őket. Isten teremtett mindent, és Ő felügyel mindenre.” – 1Sz 273.

b. Isten mindenhatósága, milyen szemszögből érint naponta bennünket? Apcs 17:24-29.

„Az ember testi felépítése Isten fennhatósága alatt van, de nem úgy működik, mint egy óra, melynek felhúzás után magától kell működnie. A szív ver, a pulzus és a légzés is továbbhalad, de az egész lényünk Isten kezében van... Minden szívverésünk és lélegzetvételünk a mindenütt jelenlévő Isten, a hatalmas Vagyok ereje által történik, aki az élet lehetését Ádám orrába lehelté.” – 1Sz 273. 274.

2. MÉLTÓ A TISZTELETRE

- a. Milyen tények mutatják, hogy egyedül Isten méltó arra, hogy imádjuk? Zsol 33:6-9; Jer 10:9-13.

„Isten azt igényli, hogy az emberek a pogány istenek helyett csak Őt tiszteljék és imádják.” – PP 294. 295.

„Isten fenntartja azon dolgokat, melyeket teremtett. Ugyanaz a kéz, mely egyensúlyban tartja a hegyeket, titokzatos pályákon vezeti a világokat a nap körül.” – 1Sz 273.

- b. Milyen kérdések indítanak bennünket tiszteletre Isten iránt? Jób 11:7; 38:1-7. Hogyan mozdítja elő ez a tisztelet üdvösségünket?

„Az isteni kinyilatkoztatás számos olyan kérdést vet fel, melyre a legnagyobb tudósok sem tudnak megfelelni. A Szentírás nem azt feltételezve említi ezeket, mintha felelni tudnánk rájuk, hanem hogy Isten mély titkaira terelje figyelmünket, és ráébresszen bölcsességünk korlátoltságára; hogy a mindennapi életben a véges értelmet meghaladó titkok rejlenek, hogy Isten ítéletei és szándékai kikutathatatlanok, és az Ő bölcsessége meg nem fejthető. Ha Isten ki is jelenti magát, ezt a titokzatosság sűrű felhőjébe burkolózza teszi.

Isten többet akar elrejteni magából, mint amennyit kijelent. Ha az emberek teljesen megértenék Isten útjait, tetteit és műveit, akkor nem hinnék Istent Mindenhatónak. Az ember nem értheti meg Isten bölcsességét, indítékait, és szándékait. 'Kinyomozhatatlanok az Ő útjai!' (Rm 11:33) Szeretetét sohasem tudjuk magától értetődő elvek segítségével megmagyarázni. Ha megtudnánk, nem hinnénk, hogy rábízhatjuk üdvösségünket. A kételkedők azért nem akarnak hinni, mert véges értelmük nem fogja fel a végtelen hatalmat, mellyel Isten kinyilatkoztatja magát. Még az emberi test működését sem érthetjük meg teljesen. Testünk még a legokosabb embert is zavarba ejtő titkokat rejt.” – TII 65.

3. VALÓDI TULAJDONJOG

a. Mit szeretett volna Isten megértetni velünk mindig a tulajdonjoggal kapcsolatban? Zsol 50:7,10-12.

„A jótékonykodás ezen rendszere által az Úr oktatni kívánta az izraelitákat, hogy mindenben Ő legyen az első. Így emlékeztette őket arra, hogy Ő a tulajdonosa minden földjüknek, nyájuknak és barmaiknak. Ő adta a napfényt és az esőt; így keltette életre a vetést és érlelte meg az aratást. Minden, amivel rendelkeznek, Isten tulajdona.” – AT 231.

„Testünk Istené. Krisztus éppúgy megfizette testünk, mint lelkünk megváltásának árát. 'Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.' 'A test azonban nem a paráznaságnak rendeltetett, hanem az Úrnak, és az Úr a testnek.' (1Kor 6:20,13) A Teremtő felügyeli az emberi test gépezetét, és mozgásban tartja azt. Ha nem volna az Ő állandó gondoskodása alatt, a pulzus nem ütne, a szív megszűnne működni, az agy sem végezné többé munkáját.” – CH 586.

b. Mennyire nagy kiterjedésű Isten tulajdona? Zsol 24:1,2; 5Móz 10:14. Mit jelent ez részünkre? Jel 4:11.

„Gondoljatok arra, hogy egy tulajdonosa van az egész világegyetemnek, és minden ember, idejével, értelmével és képességeivel együtt Annak birtokában van, Aki megfizette a váltságdíjat a lélekért. Isten igazságosan várja el tőlünk a szüntelen szolgálatot, és a legnagyobb szeretetet. Ne saját vágyatok, hanem Isten akarata legyen a döntő!” – 2Sz 129.

„Akik állandóan tudatában vannak annak, hogy Istenhez szoros kapcsolat fűzi őket, azok soha nem fogyasztanak olyan ételt, amely csupán az étvágyukat elégíti ki, de közben az emésztőszerveiket károsítja. Nem rontják meg Isten tulajdonát az evésben, ivásban és öltözködésben követett helytelen szokásaikkal. Gondosan bánnak szervezetükkel, mert tudják, hogy ebben együtt kell működniük Istennel. Az Ő akarata az, hogy egészségesek, boldogok és hasznavehetőek legyenek, de ehhez akarataikat Isten akarata mellé kell állítaniuk.” – Gy 279.

4. KIÉ AZ URALOM?

- a. **Kire bízta Isten az uralmat földi javai felett? 1Móz 26-28. Miért megisztelő ez az emberiség számára? Zsol 8:1-9.**
-

„Aki a magasba helyezte a csillagvilágokat, és nagy hozzáértéssel színezte ki a mező virágait, aki betöltötte a földet és az eget hatalmának csodáival, amikor dicsőséges művének bekoronázása következett – hogy a gyönyörű föld uraként valakit a középpontba helyezzen – olyan lényt teremtett, aki méltó a neki életet adó kézhez. Az emberiség családfája, ahogy azt az ihletett Ige megadja, nem valami fejlődő csírákig, puhatestű állatokig és négy lábúakig követi nyomon eredetét, hanem a hatalmas Teremtőig. Ádám a földből formálva is 'Isten fia' (Lk 3:38) volt.” – PP 19.

- b. **Ádám bukása miatt, mivel dicsekedett a nagy csaló Krisztusnak? Lk 4:5,6.**
-

- c. **Mikor lesz teljesen visszaállítva Krisztus uralma a földön? Dán 7:13,14,26,27; Mik 4:8; Jel 11:15.**
-

„Amikor Sátán kijelentette Krisztusnak, hogy enyém a világ királysága és dicsősége, és annak adom, akinek akarom, csak részben mondott igazat. Azért, hogy csaló szándékát megvalósítsa, Sátán Ádámot ragadta el az uralmat, Ádám viszont a Teremtő képviselője volt, nem pedig független uralkodó. A föld Istené, és Ő mindent Fiának adott. Ádámnak Krisztus alattvalójaként kellett uralkodnia. Amikor Ádám az uralmat Sátán kezére játszotta, Krisztus maradt a jogos Király. Ezért mondta az Úr Nabukodonozor királynak: 'A felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán, és akinek akarja, annak adja azt' (Dán 4:14). Sátán csak addig gyakorolhatja bitorolt hatalmát, amíg Isten megengedi.” – JÉ 99.

„Krisztus – amint Dániel próféta kijelenti – az Öregkorútól a mennyben 'hatalmat, dicsőséget és országot' fog kapni; övé lesz az Új Jeruzsálem, Isten országának fővárosa, 'elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony' (Dán 7:14; Jel 21:2). Krisztus az ország átvétele után eljön dicsőségben, mint királyok Királya és uraknak Ura, hogy megváltsa népét, akik 'letepednek Ábráhámmal, Izsákkal és Jákóbbal' az országában felállított asztalánál (Mt 8:11; Lk 22:30), hogy részt vegyenek a Bárány menyegzői vacsoráján.” – NK 381.

5. A REÁNK BÍZOTT SÁFÁRSÁG

a. **Függetlenül a reánk bízott hatalom nagyságától, milyen figyelmeztetést szívleljünk meg ? 5Móz 8:11-18.**

„Nekünk úgy kell tekinteni magunkra, mint az Úr javainak sáfáira, és Istenre, mint a legfőbb tulajdonosra, akinek vissza kell adnunk azt, ami az Övé, amikor elvárja tőlünk.” – 4B 480. 481.

b. **Melyik üzenetnek van különleges jelentősége, közvetlenül Urunk visszatérése előtt? Lk 19:11-13.**

„Isten szolgálóinak hív el minket, ami azt foglalja magába, hogy azért fogad fel bennünket, hogy egy bizonyos munkát végeztessen el velünk, és bizonyos felelőségeket hárítson reánk. Tőkét, javakat kölcsönzött nekünk, hogy beruházzuk. A tőke nem a *mi* tulajdonunk, ezért Isten nemtetszését vonjuk magunkra, ha az Ő javait magunknak halmozzuk fel, vagy tetszésünk szerint költjük el...

Minden a Mesterhez visszatérő talentumot alaposan szemügyre vesznek. Isten szolgálóinak cselekedetei és megbízatása nem lesz lényegtelen dolog. Mindenkit egyéenként vonnak felelősségre, egyéenként kell számot adni a reábízott talentumokról, vajon jól használta-e fel, vagy elpredálta azokat. Az adományozott jutalom arányos lesz a talentumok felhasználásával, kamatoztatásával. A büntetést is annak arányában szabják ki, ahogyan az adományozottak visszaéltek a talentumaikkal, ahogyan elpazarolták azokat.

Kezünkben a talentumok. Isten dicsőségére használjuk-e fel azokat, vagy pedig visszaélünk velük? Ma még kereskedhetünk velük, de holnap már véget érhet próbaidőnk, s akkor a számlánk örökre zárolva lesz.” – 2B 668. [dőlt betűk a szerkesztőtől]

Péntek

április 6.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen tények mutatják, hogy Teremtőnk a Fenntartónk is?
2. Miért egyedül Isten méltó az imádatra?
3. Mit váltson ki belőlünk az, ha felismerjük, hogy Istené minden, és hogy hatalmat adott – reánk bízta a földet?
4. Mit értsünk meg Sátánnak e földön gyakorolt jogtalan, bitorló hatalmáról?
5. Milyen kísértés érhet bennünket, amikor Isten javakat bíz reánk?

A LEGHATALMASABB ADOMÁNYOZÓ

„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.” (Jak 1:17)

„Isten: Szeretet! Úgy árad szét Tőle a szeretet, a világosság és az öröm minden teremtményére, miként a fénysugarak a napból. Az Ő természete az adományozás. Élete az önzetlen szeretet szétárasztása.” – GH 71.

Javasolt olvasmány: *Counsels on Stewardship*, 72.

Isten Csodálatos Kegyelme, 62. (Isten kegyelmének sáfárai)

Vasárnap

április 8.

1. ISTEN JELLEMÉNEK JELLEGZETESSÉGEI

a. **Miről gondoskodott Isten, miután életet adott az embernek? 1Móz 2:7,15. Miért áldásos ez részünkre? Préd 5:12,18.**

„Ádám nem volt tétlen. Teremtése után rögtön kapott munkát. Isten teremtett dolgairól való gondoskodásban találta meg foglalatosságát és boldogságát. Munkájának eredményeként bőségesen részesült Éden kertjének gyümölcsseiből szükségletei ellátására.” – CT 273. 274.

b. **Milyen naponkénti bizonyítékok mutatják Isten túlradó szeretetét irántunk? Zsol 36:6-10; Apcs 14:17.**

„Lekötelezettjei vagyunk [Istennek] a lét minden pillanataért és az élet minden öröméért.” – CS 17.

„Értékeljük úgy a gyümölcsöktől roskadozó fákat, mintha Isten a mi kezünkbe adta volna azon gyümölcsöket.” – LHU 62.

2. ISTEN LEGNAGYOBB AJÁNDÉKA

a. Mi Isten legnagyobb ajándéka? Jn 3:16; Ef 2:4-7.

„Az evangélium kincse – az Út, az Igazság és az Élet – közöttük [a zsidó nép között] volt, de ők elutasították a menny legnagyobb ajándékát.” – KP 66.

„Krisztus saját vérének árán vásárolt meg bennünket. Kifizette megváltásunkat, s ha megragadjuk e kincset, miénk lehet Isten ingyen ajándékaként.” – 9B 245.

b. Mit ígér meg Krisztus az Ő követőinek, akiket Atyjától kapott ajándékként? Jn 6:37-39; 17:24. Miért bátoríthat ez a tény mindenkit? Jak 1:17,18.

„Soha nem tudjuk összeszámolni, hogy Isten mennyire szereti az embert. A világegyetemet betölti az Ő mérhetetlen bőkezűségének bizonyítékai.

Krisztus joggal tart igényt mindenre, ami e világon létezik. 'Mindent nékem adott az én Atyám,' mondta Ő (Lk 10:22). 'Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém.' 'Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön' (Jn 16:15; Mt 28:18). Mindaz, ami a mennyben és a földön van, az Ő szolgálatában áll. A mennyei szeretet nagy ajándékát, Krisztust, az Atya nem zárta a szívébe, hanem odaadta a szűkölködő, nyomorúságban lévő embernek.

Krisztus kegyelemmel és igazsággal teljes. Ő minden mindenben. Ezért az ember ne önmagát dicsőítse! Isten Fiáé a dicsőség! Méltó arra, hogy most és mindörökké Övé legyen minden dicsőség!” – BCL 65.

„Mivel Atyjának ajándékai vagyunk, munkájának jutalma, Jézus szeret minket. Gyermekeiként szeret. Szeret téged is! Maga a menny sem nyújthat sem jobbat, sem nagyobbat.” – JÉ 409.

„Kiváltságotok, hogy Jézus szeretetében bízzatok, üdvösségetekre. A legteljesebb, legbiztosabb, legnemesebb módon, hogy mondjátok, Ő szeret engem, elfogad engem, Benne bízom, mert életét adta érttem. Minden kételyt a legjobban eloszlat, ha kapcsolatunk van Krisztus jellemével.” – BL 246.

3. KICSODA KRISZTUS?

- a. Mivel mennyei Atyánkat úgy tiszteljük, mint Teremtőt, mit értsünk meg Jézus Krisztusról is? [Zsid 1:1-3](#); [Jn 1:1-3](#).

„Krisztus teremtett mindent, s Ő minden dolog előtt létezett. Az erre vonatkozó szavak oly bizonyosak, hogy senkinek nem lehetnek e felől kétségei. Krisztus lényegében a legmagasabb értelemben Isten volt. Ő Istennel volt az örökkévalóságon át. Isten mindennekefelett, örökké áldott.” – LHU 16.

- b. Milyen alapon jogosult Krisztus a mi imádatunkra és tanítványságunkra? [Ef 3:9](#); [Fil 2:5-10](#).

„A legnagyobb ajándék, amit Isten adhatott az embernek, az Ő szeretett Fia volt. Az apostol mondja: 'A ki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?' (Rm 8:32) Isten semmit sem tartott vissza későbbre. Nem lesz biztosítva második próbaidő. Ha Isten kimondhatatlan ajándéka nem vezeti az embert bűnbánatra, akkor nincs semmi, ami valaha is megindíthatná szívét. Semmi sincs félretéve későbbre, ami hatással lehetne az értelemre és érzékekre. Isten teljes jelleme kinyilvánult az Ő Fiában, az ember elfogadhatóságának minden mennyei lehetősége megmutatkozott az Örökkévaló Fiában. Azon az úton, amelyen az ember visszatérhet Istenhez, és a mennyhez, nincsenek sorompók. A Megváltó szeretetének páratlan mélységei feltárultak; s ha Isten emberek iránt szeretetének e megnyilvánulása nem tudja őket magához vonni, akkor nincs semmi, ami ezt valaha is megtehetné.” – ST 1889. december 30.

„Pál apostol a Szentlélek által kijelenti Krisztusról, hogy 'Ő benne teremtett minden... minden Ő benne áll fenn' (Kol 1:16-17). A kéz, amely fenntartja az űrben a világokat, az a kéz, amely szabályos rendben és fáradhatatlanul működésben tart mindent mindenütt Isten világegyetemében, ugyanaz a kéz, amelyet értünk keresztre szegeztek. – EÉ 132.

4. EGY MENNYEI ALAPELV

a. Milyen alapvető elvet tanuljunk meg Krisztus földi életének példájából? Lk 22:27.ur; Zsid 5:8; 12:2,3.

„Krisztus áldozathozatalára épült a megváltás terve. Maga mögött hagyta a menny királyi udvarait, szegénnyé lett, hogy szegénysége által, mi gazdagodhassunk meg. Aki részesül ebben a megmentésben, amelyet ilyen végtelen áldozattal vásárolt meg az Isten Fia, az követni fogja az igaz Példakép példáját. Krisztus volt a fő Szegletkő, nekünk pedig erre az alapra kell építenünk. Valamennyiünknek feltétlen szükségünk van az önmegtagadás, a lemondás és önfeláldozás lelkületére. Krisztus földi élete önzetlen volt, megaláztatás és áldozathozatal nyomta rá pecsétjét. Ezért azok – akik ebben a nagyszerű megmentésben részesülnek, amelyért Jézus eljött a mennyből, hogy elhozza nekik – ne kövessék-e Urukát, ne vegyék-e ki a részüket a lemondásból és az áldozathozatalból?” – 3B 387. [dólt betűk a szerkesztőtől]

b. Hogyan értsük azt, hogy örömmel kövessük Krisztus áldozathozatalának példáját? 1Pt 2:21; Rm 12:1,2.

„Krisztus mindent feláldozott az emberért, hogy lehetővé tegye neki elnyerni a mennyet. Most azonban a bukott emberen a sor, hogy Krisztusért mennyit kész feláldozni a sajátjából, a maga részéből, hogy elnyerhesse a halhatatlan dicsőséget. Akiknek egyáltalán van kellő fogalmuk a megváltás nagyságáról, annak áráról, azok sohasem zúgolódnak, hogy könnyek közt kell vetniük, s hogy a keresztény sorsa ebben az életben a küzdelem és lemondás.” – 3B 481.

„Krisztus levetette dicsőségét, királyi méltóságát, gazdagságát, s azok keresésére indult, akik bűnben vesznek el. Megalázta magát a szükségleteinkig, hogy fölmagasztalhasson bennünket a mennybe. Önfeláldozás, lemondás, és önzetlen jócselekedetek jellemezték életét. Ő a példaképünk. Követed-e a példaképet?” – 2B 549.

„Azon szavakat: 'ti nem a magatokéi vagytok;' 'mert áron vétettetek meg' (1Kor 6:19,20), véssük emlékezetünkben, hogy újra és újra elismerhessük Isten jogát táalentumainkra, vagyonunkra, befolyásunkra, egész lényünkre. Tanuljuk meg, hogyan bánjunk ezen adományokkal, melyek Istenéi, úgy az értelemmel, a lélekkel, mint a testtel, melyeket mint Krisztus megvásárolt tulajdonait, áldozhassuk oda Őerte ép, jóillatú áldozatként.” – MM 276.

5. A MEGÍGÉRT KEGYELEM

- a. **Mi a kegyelem – és miért elengedhetetlen a mi üdvösségünk érdekében?** [Rm 5:6-9](#); [Ef 2:8,9](#).

„A kegyelem érdem nélküli kedvezés; a hívő saját érdeme nélkül igazul meg, anélkül, hogy bármit is felajánlhata Istennek. Megigazult az Atya előtt helyettesünként és kezesünként álló Krisztus Jézus megváltása által.” – 1Sz 364.

„[Az Üdvözítő] kegyelme elégséges a bűn legyőzésére.” – FLB 87.

- b. **Hogyan válaszoljunk Isten bőséges kegyelmére?** [Ef 2:10](#); [Tit 2:11-14](#).

„Nincs tehát valódi értéke a jó cselekedeteknek? A naponta szabadon bűnöző bűnösre ugyanazon a jóindulattal tekint Isten, mint arra, aki Krisztusba vetett hit által egyenesen és becsületesen igyekszik járni? A Szentírás válaszol: [Idézve: Ef 2:10.]

Az isteni elrendezés szerint az Úr kiérdemelhetetlen kegyelme úgy akarta, hogy a jócselekedeteket jutalom kövesse. Isten egyedül Krisztus érdeméért fogad el minket, az általunk véghezvitt irgalmas és jótékony cselekedetek pedig a hit gyümölcsei. Ezek áldássá válnak számunkra, mert az ember tettei szerint veszi el jutalmát.

Krisztus érdemének jó illata teszi jó tetteinket elfogadhatóvá Isten előtt, és az isteni kegyelem az, mely képessé tesz bennünket azokra a cselekedetekre, melyekért Isten megjutalmaz bennünket.” – 3Sz 179. 180.

„Ugyan jó tetteitek nem üdvözíthetnek benneteket, azok nélkül mégis lehetetlen volna üdvözülnötök. Minden Krisztusért meghozott áldozat örökkévaló nyereséget szerez részetekre.” – 3Sz 133.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Nevezd meg néhány egyszerű adományt, amelyet Isten ad Éden napjaitól fogva?
2. Milyen kölcsönös kapcsolatot foglal magába Isten legnagyobb ajándéka?
3. Miért nagyon fontos megértenünk, hogy ki is valójában Krisztus?
4. Milyen alapelvre épül az egész megváltási terv?
5. Hogyan ad erőt a kegyelem a megváltott embernek a mennybe való előkészületére?

A TELJES SZÍVBŐL VÉGZETT ÖNKÉNTES SZOLGÁLAT

„Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat. (Mk 12:30)

„Egész lényünket – szívünket, lelkünket, értelmünket, és erőnket – Isten szolgálatára kell felhasználnunk. Mi maradt még, amit nem szenteltünk oda Istennek?” – RH 1900. november 6.

Javasolt olvasmány: *Tapasztalatok és Látomások*, 229-232. (Fösvénység)

Vasárnap

április 15.

1. SZOLGÁLATRA INDÍTVA

a. A tanítványság mely jellemzőit hagyják figyelmen kívül sokan, akik Krisztus hitvalló követőinek tartják magukat? Mk 8:34; Jn 15:19,20.

„Csak kevesen hajlandók követni Krisztus csodálatos lemondását, elviselni az üldöztetéseket és szenvedéseket, amelyek az Ő osztályrésze voltak, és csak kevesen hajlandók osztozni fárasztó igyekezetében, hogy másokat a világosságához vezessenek. Csak kevesen hajlandók követni Krisztus példáját, amikor komolyan, buzgóan imádkozott Atyjához, hogy adjon erőt, elviselni az élet próbáit, és eleget tenni a mindennapi kötelességeknek.” – 2B 664.

b. Milyen ellentét létezik az igaz és a hamis szolgálat között? Jób 31:24-28; 29:11-16; Miért szükséges ismét megvizsgálunk indítékainkat?

„Sokaknál a világ szemete elzárta a lélek csatornáit. A gondolkodás felett az önzés vette át az uralmat, s megrontotta a jellemet. Ha az ember élete Istenbe volna elrejtve Krisztussal, akkor Isten szolgálatára nem tűnne fáradtságosnak. Ha a szív teljesen Istennek volna szentelve, akkor mindenki találna feladatot és sóvárognának, hogy részt vegyenek a munkában. Minden vizet mellé vetnének, imádkoznának, és hinnék, hogy az elvetett mag termést hoz.” – RH 1878. december 19.

2. KRISZTUS TANÍTÁSAINAK ALAPESZMÉJE

a. Milyen sajnálatos ellentét létezik ma Krisztus, és sok hitvalló követője között? Fil 2:5-8,21.

„A megváltás terve egy oly áldozatra épült, amely annyira széles, mély, és magas, hogy felmérhetetlen. Krisztus nem angyalait küldte el erre az el-esett világra, mialatt Ő a mennyben maradt volna; hanem Önmaga jött el, az angyali seregek nélkül, s hordozta a gyalázatot. A fájdalom férfijává és a betegség ismerőjévé vált. Önmagára vette hiányosságainkat, és viselte gyengeségeinket. Isten úgy tekint hitvalló követői önmegtágadásának hiányára, mint a keresztény név megtágadására. Akik bár vallják, hogy egyek Krisztussal, de önző vágyakat dédelgetnek a gazdagság, a drága ruhák, bútorzat és élelem iránt, azok csak nevükben keresztények. Kereszténynek lenni annyit jelent, mint Krisztushoz hasonlónak lenni.

Mily nagyon igazak az apostol szavai: 'Mert mindenki a maga hasznát keresi, nem a Krisztus Jézusét' (Fil 2:21). Sok keresztény nem cselekszik összhangban azon névvel, melyet visel. Úgy cselekszenek, mintha soha sem hallottak volna a megváltás tervéről, amely végtelen árba került. A többség célja, hogy a világban szerezzenek nevet maguknak. Elfogadják a világ formáit és külsőségeit, s önmaguknak élnek. Oly buzgóan valósítják meg céljaikat, amint a világ is teszi, de így elszakítják erejüket attól, hogy segíthessenek Isten országának megalapításában." – CS 54.

b. Milyen mennyei alapelvet ír elő Krisztus minden követőjének ma? Miért? Mt 16:24-26.

„Akik a megszentelődés áldásait óhajtják, előbb meg kell tanulniuk, hogy mit jelent az önfeláldozás. Krisztus keresztje az a főszlop, mely 'igen-igen nagy örök dicsőséget' hordoz. (2Kor 4:17) 'Ha valaki jönni akar én utánam – mondja Jézus – tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét és kövessen engem' (Mt 16:24). Embertársaink iránti szeretetünk mutatja Isten iránti szeretetünket. A türelmes szolgálat szerez a léleknek nyugalmat." – AT 383

„Azt az önfeláldozást kell gyakorolnunk, mely Krisztust arra vezette, hogy a kereszthalálra adja magát, s ezzel lehetővé tegye az embernek az örök életet." – 9B 49.

3. TANULJUNK AZ APOSTOLOKTÓL

a. Mi volt a titka Pál apostol embertársaiért érzett izzó szeretetének? 2Kor 4:15-18; 5:14,15.

„Hogyan tudják Krisztus ajándékait továbbra is önző módon élvezni azok, akikért oly nagy áldozatot hozott? Krisztus szeretete és önmegtagadása páratlan, és amikor ezt követői megtapasztalják, akkor érdeklődésüket azok iránt fordítják, akikért Megváltójuk is érdeklődött. Azon fognak dolgozni, hogy helyreállítsák Krisztus országát. Úgy saját magukat, mint javaikat oda-szentelik Krisztusnak, az Ő elvárásainak megfelelően...

A lelket betöltő Jézusi szeretet megnyilvánul szavakban és tettekben. Krisztus országa lesz a legfőbb cél. Az én készséges áldozatként Isten oltárára lesz helyezve. Bárki, aki valóban egyesül Krisztussal, ugyanazt a szeretetet fogja érezni a lelkekért, amely Isten Fiát arra készítette, hogy elhagyja királyi trónját, magasztos tisztségét, és szegénnyé váljon érettünk, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodjunk.” – CS 55.

b. Milyen dolog készítette János apostolt arra, hogy figyelmeztesse a hívőket? Hogyan vonatkozik ez a felhívás reánk is? 1Jn 2:15-17.

„Milyen tennivalónk van hitvalló keresztényekként? Mindenütt ott vannak a lelkek körülöttünk, egészen közel otthonainkhoz, s messzebb a távolban, akik elvesznek bűneikben, figyelmeztetés és gondoskodás nélkül. Naponta megyünk el olyanok mellett, akik remény és Isten nélkül élnek ezen a világon, és soha nem nyitjuk meg ajkainkat, hogy beszéljünk nekik Krisztusról, és az Ő szeretetéről. Úgy férfiakat, mint nőket a világ csábításai tartanak bűvölet alatt... Krisztus keresztje katonáinak imái az eget kellene hogy ostromolják, arra kérve Istent, hogy Ő munkálkodjon, hogy az Ő ereje működjön együtt az emberi eszközökkel, hogy ott érje el az embereket, ahol éppen vannak.” – 8MR 95.

„Miközben sokan arra várnak, hogy minden akadály eltávolodjon, addig a világban reménység és Isten nélkül halnak meg a lelkek. Sokan, nagyon sokan világi előnyökért, tudományos ismeretek szerzéséért elmennek járvánnyal teli helyekre, valamint olyan országokba, ahol úgy gondolják, hogy anyagi előnyökre tesznek szert. De hol vannak azok a férfiak és nők, akik készek azért lakóhelyet változtatni, s családjukkal odaköltözni azon területekre, ahol az igazság világosságát nélkülözik, s ott olyan példát adjanak embertársaiknak, hogy azok bennük megláthassák Krisztus képviselőit?” – CS 56.

4. EGY TISZTA, MEGELÉGEDETT SZÍV

a. Mint Krisztus szolgáinak, mi jellemezze hitünket? Miért? Ef 6:6-8.

„Nem leselkedik-e reátok az a veszély, hogy értékes és örökkévaló örökségeket elhomályosítják a föld értéktelen kincsei? Veszélyes az, ha hasznavehetőségeket odavész, hitetek meggyengül, s lelketek temploma beszennyeződik az eladással és vásárlással.” – RH 1888. június 19.

b. Miért ismételte Krisztus szolgálata alatt újra és újra a tizedik parancsolatot? 2Móz 20:17; Lk 12:15. Hogyan nyerhetünk győzelmet e területen? 1Kor 15:31.

„Krisztus a mi példaképünk. Odaadta életét érettünk áldozatként, s arra kér bennünket, mi is adjuk oda életünket áldozatként másokért. Így távolíthatjuk el az önzést, amelyet Sátán állandóan törekszik a szívünkbe plántálni. Ez az önzés halált jelent minden vallásosságra, jó cselekedetre, s csak az által győzhetjük le, hogy ha szeretetünket kinyilvánítjuk úgy Isten, mint embertársaink iránt. Krisztus egyetlen önző embernek sem fogja megengedni, hogy a menny udvaraiba belépjen. Egyetlen kapzsi, pénzsóvár ember sem haladhat át a gyöngykapukon keresztül, mert a kapzsiság minden formája bálványimádás.” – CS 26.

„Az önzés és irigység pusztító bűne ellen Isten gyógyszere a folytonos magunkat megtagadó jótékonyság és adakozás gyakorlása. Isten azért vezette be a rendszeres adakozást, hogy fenntartsa művét, de enyhítse a szenvedők és ínségesek nyomorúságát is. Azért rendelte el ezt, hogy az adakozás szokássá váljon, hogy ellensúlyozza az önzés veszedelmes és csalóka bűnét. A folytonos adakozás halálra éheztetni a kapzsiságot. Isten rendelése szerint a rendszeres adakozás célja az, hogy elszakítsa a kapzsi embertől a gazdagságot, olyan gyorsan, hogy amilyen ütemben szert tesz rá, olyan ütemben szentelje azt az Úrnak, ami Őt illeti meg...

A gazdagság önzővé teszi az embereket, a pénzgyűjtés pedig annál kövérebbre hizlalja a kapzsiságot, s ezek a gonoszságok csak egyre gyarapodnak a szorgalmas művelésükkel. Isten jól ismeri a bennünket fenyegető veszélyt, ezért olyan védőrendszerrel kerített bennünket körül, ami megakadályozza romlásunkat. Az Úr elvárja tőlünk, hogy ne fáradjunk bele a jó cselekedetekbe, az adakozásba, hogy a jó cselekedetek szokásának hatalma megtörje az ellenkező irányú szokás erejét.” – 3B 548.

5. A VALÓDI SZOLGÁLAT

a. Hogyan nyerhetünk bátorítást a macedóniai első keresztények példája által? 2Kor 8:1-5.

„A macedóniai hívők majdnem valamennyien szegények voltak földi javakban; szívük azonban túlradt az Isten és igazsága iránti szeretettől, és örömujjongva áldoztak az evangéliumi munka támogatására. Ha a pogány gyülekezetekben általános gyűjtéseket rendeztek az inséges zsidó hívők javára, a macedóniai megtértek bőkezűségét példaképpül állították a többi gyülekezet elé.” – AT 234. 235.

b. Hogyan foglalja össze Krisztus a hívő ember kötelességeit? Mk 12:29-31. Mi történik, amint ezen alapelveket a napi gyakorlatba visszük át? Mt 7:24,25.

„Az egész lényünket szenteljük oda a Mester szolgálatára.” – GCB 1901. április 16.

„Senki sem forrhat igazán össze Krisztussal, senki sem gyakorolhatja tanításait, vagy vetheti alá magát igája fegyelmének anélkül, hogy rá ne eszmélne, meg ne valósítaná, amit szavakkal soha sem tud kifejezni. Új gazdag gondolatok ötlenek eszébe. Értelme világosságot kap, akarata határozott lesz, lelkiismerete érzékeny, képzelete pedig tiszta lesz. Szíve gyengédebbé, gondolatai lelkibbé, szolgálata krisztusibbá válik. Meglátszik életében, ami szavakkal nem kifejezhető – szívének, gondolatainak, lelkének igaz, hűséges, megbízható, szerető odaadása, és a Mester munkájához szükséges erő.” – 6B 476. 477.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan tükrözte vissza Jób élete Krisztus lelkületét?
2. Milyen általános irányvonalat kell legyőznünk, ha győzni szeretnénk?
3. Mit tanít Pál és János apostol az örökkévaló értékek fejlesztéséről?
4. Miért oly káros a kapzsiság a mi lelkünkre?
5. Hogyan lesz megjutalmazva a szívből fakadó szolgálat még ebben a földi életben?

BUZGÓSÁG A SZOLGÁLATBAN

„Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.” (Jel 3:19)

„Minden kiváltság, amelyet Isten adott, eszköz arra, hogy bennünket készségessé és buzgóvá tegyen a szolgálatra, és ezáltal erőt adjon szent akaratának véghezvitelére.” – PP 318.

Javasolt olvasmány: *Colporteur Ministry*, 154. 155.

Vasárnap

április 22.

1. ÚJ HOZZÁÁLLÁS SZÜKSÉGES

a. Mit tanuljunk meg Krisztus figyelmeztetéséből, amelyet a zúgolódás és a félszívű szolgálat ellen adott? Mt 25:14,15,18,24-30.

„Milyen sokan gondolkodnak úgy, mint az a szolga, aki az egy talentu-
mot kapta, hogy az Úr kegyetlen, mert Ő ott is arat, ahol nem vetett, és ott is
takar, ahol nem vetett. Ez a fajta gondolkodásmód a gonosz becsapása, mert
mink van nekünk, amit ne úgy kaptunk volna? 'Mert tőled van minden, és
a miket a te kezedből vettünk, azokat adtuk most néked' (1Kró 29:14), ezt
fejezze ki a mi hálás szívünk.” – RH 1888. június 12.

b. Krisztus mely figyelmeztetésének van nagy jelentősége a föld törté-
nelmének ezen utolsó napjaiban? Mt 24:12; Jel 2:4.

„A gyülekezet minden tagja örködjön féltékenyen, hogy hitünk el-
lenségének ne nyíljon alkalma diadalt ülni a tagok élettelen, visszaesett,
bűnös állapota fölött. Némelyek eljátszották a tekintélyüket, pedig kevéske
lemondással, komolysággal, lelkesedéssel hatalmas segítség lehettek volna
a jó oldalon. Ez a lelkesedés nem terem meg magától, komoly küzdelmek
nélkül.” – 5B 287.

2. TÖREKEDÉS A SZÍNVONALRA

- a. **Hogyan mutatja be a Biblia az Istenért való buzgóság életbevágó fontosságát? Zsol 42:2; 84:3. Ha hiányzik belőlünk ez a tulajdonság, akkor hogyan szerezhetjük meg? Jer 29:13.**
-
-

„Sokan nem szolgálnak határozott bizonyítékot arra, hogy hűek kereszt-ségi fogadalmukhoz. Buzgóságukat lehűti a formaiasság, a világi becsvágy, a büszkeség és az önszeretet. Érzelmek olykor megmozdulnak, de maguk nem zuhannak a sziklára, Krisztus Jézusra. Nem jönnek Istenhez megtört szívvel, bűneiket megbánni és bevallani. Akik tapasztalják szívükben az igazi megtérést, azok életében nyilvánvalóvá lesznek a Lélek gyümölcsei.” – 9B 155.

„Böjtre, megalázkodásra, s imára van szükségünk hanyatló buzgalmunk és elerőtlenedő lelkiségünk miatt.” – 4B 535.

- b. **Milyen ígéret szól mindazoknak, akik vágnak Krisztushoz hasonlóvá válni? Mt 5:6. Miért értékes részünkre Jákób tapasztalata? 1Móz 32:24-30.**
-
-

„Isten a jámborságot, az önmegtagadást, az önfeláldozást, az embertársunk iránti könyörületet, s az iránta való buzgóságot keresi. Szeretné meglátni az emberben a lélek mély vágyát, hogy megmentse embertársait a hitetlenségtől és a romlástól.” – ST 1899. február 15.

„A világoosság élő csatornájává válhatnánk azon nagyszerű igazsággal, amelyet kiváltságunk volt elnyerni, és a Szent Lélek erejével képesek is lennénk erre. Ily módon megközelíthetnénk a kegyelem királyi székét, és látva az ígéret szivárványát, bűnbánó szívvel térdelnénk le, és a mennyei királyság felé való lelki tusakodás meghozná annak jutalmát. Hozzájuthatnánk ugyanazon erőszakossággal, mint ahogyan Jákób is tette. Üzenetünk így Isten erejével hangzana a megváltásra.” – RC 217.

„Menj be a szobádba, s ott egyedülletben könyörögj Istenhez: 'Tiszta szívet teremts bennem óh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem' (Zsolt 51:10). Légy komoly és őszinte, a buzgó ima sokat segít. Tusakodj, mint Jákób! Vívj élet-halál harcot! Jézus a kertben vérrel verejtékezett, neked is meg kell feszítened minden erődet. Addig el ne hagyj kamrádat, amíg élő erőt nem merítettél magadnak Istentől. Azután pedig légy éber, s mindaddig, míg vigyázol és imádkozol, legyőzheted kísértéseidet, s Isten kegyelme veled lesz.” – UI 84.

3. BUZGÓ CSELEKEDETEK

- a. **Mire tanítanak bennünket Isten hűséges tanúinak elszenvedett küzdelmei és kivívott győzelmei? Jer 20:8-11; Apcs 4:14-20.**

„Olyan erős volt a szembeszegülés Jeremiás üzenete ellen, annyiszor kinevették és kigúnyolták, hogy ezt mondta: 'Nem emlékezem róla, sem az Ő nevében többet nem szólok!' (Jer 20:9) Mindig is így történt. Mivel keserűséget, gyűlöletet, és ellenállást tanúsítottak Isten intő szava ellen, Isten sok más hírnöke is úgy döntött, hogy azt cselekszi, amit Jeremiás. Mégis mit tett az Úr ezen prófétája? Bármennyire is próbálta, nem tudta az ő békéjét visszanyerni. Amint a nép gyülekezetébe érkezett, azt tapasztalta, hogy Isten Lelke erősebb volt nála.” – TII 93.

„Buzgóságuk Istenért és ügyéért, készítette a tanítványokat, hogy nagy erővel tegyenek tanúságot az evangéliumról. Vajon a mi szívünket ne készítse-e hasonló buzgalom, hasonló elhatározás, hogy hirdessük a megváltó szeretetet, beszéljünk Krisztusról, a Megfeszítetttről? Valamennyi kereszténynek kiváltsága, hogy ne csupán várja, hanem siettesse is Krisztus újra jövetelét.” – AT 408.

- b. **Milyen tapasztalatot szükséges nekünk is átélnünk? Zsol 119:137-140; 1Jn 3:1-3.**

„Loughborough gyülekezeti vén buzgó munkás volt a műben. Teljes szívvel dolgozott. Amikor... egy új területen kezdte el a munkát, kész volt magára venni a legalacsonyabb tisztséget, és elviselni minden nélkülözést, szűkös anyagi helyzetet, élni szerényen és szegényen, dolgozni kora reggeltől késő estig az alig elkezdett műért.” – 21MR 246.

„Az örök élet küszöbén állunk. Mivel a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. Azonban ehelyett a mi szívünkben növekedjen Isten szeretete, a tisztaság, az igazság és a szentség szeretete. Mivel a gonoszság körülöttünk növekedik, ébresszen ez bennünket komoly buzgóságra, és erősebb elhatározásra!” – RH 1881. november 29.

4. KERÜLJÜK EL A VAKBUZGÓSÁGOT!

a. Milyen módokon kerülhetünk tévútra a vakbuzgóság miatt? Rm 10:1-3; 1Kor 10:23.

„Amikor olyanok lépnek be egy új munkaterületre, akikből hiányzik Isten Lelke és ereje, az ilyenek azzal kezdik, hogy elkezdik kárhozotni a többi egyházat, azt képzelve, hogy ezen a módon győzhetik meg az embereket az igazságról, ha kitergetik a népszerű egyházak ellentmondásait, tévtanait. Talán olykor szólnunk kell ezekről, de általában az ilyesmi csak előítéletet támaszt művünkkel szemben, s bezárja sok olyan ember fülét, akik más-különbben talán hallgattak volna az igazságra. Ha ezek a tanítók szoros kapcsolatban állnának Krisztussal, akkor isteni bölcsességük lenne arra, hogy hogyan közelítsék meg az embereket.” – 4B 536.

b. Mi volt a helytelen a vakbuzgó Jéhu viselkedésében? 2Kir 10:16-19, 28-31.

„Sokak vallásos élete csupán cselekedetekből áll. Szeretnének valami nagy dolgot tenni, és cselekedetekből érdemet szerezni, míg tökéletesen semmibe veszik a kevésbé megbecsülteket, amelyek a szeretetteljes keresztény jellemet hozzák létre. A nyüzsgő, fontoskodó munkálkodás, olyan benyomást kelt, mintha valami csodálatos munkát végezne valaki, de ez Isten számára elfogadhatatlan. Ez Jéhu lelkülete, amely így szól: 'Jöjjetek, s lássátok meg az Úrért való buzgóságomat!' Ez az öndicsőítés, az önelégültség táplálása, mialatt a szabadjára engedett önzés mocska beszennyezi a lelket.” – ST 1884. november 20.

„A keresztény buzgalmat alapelvek irányítják, és sohasem lökészerű, vagy fellángoló, majd ismét alábbhagyó. Ez komoly, mély és erős, teljesen igénybe veszi a lelket, életre kelti és gyakorolja az erkölcsi értékeket. A lélekmentést és Isten országának érdekeit tartja a legfontosabbnak... A keresztény buzgóság nem merül ki magában a beszédben, hanem erőteljesen és eredményesen érkezik és dolgozik. Bár a keresztény buzgalom mégsem azért tesz valamit, hogy feltűnést keltsen, hanem alázat üti rá pecsétjét minden igyekezetére, és látszik meg minden tettén. A keresztény odaadás buzgó imára, alázatra, és az otthoni kötelességek hűségese teljesítésére készlet. A családi körben is meglát-szik majd a gyengédség, a szeretet, a jóindulat, a könyörület, és az együttérzés, melyek mindig is a keresztény buzgalom gyümölcsei.” – 2B 232. 233.

5. KRISZTUS PÉLDÁJA

- a. **Hogyan teljesedett be Krisztusban a zsolnári író istenfélő buzgóságról szóló próféciája? Zsol 69:10; Jn 2:13-17; 4:34. Milyen fontos dolgokat tanulhatunk meg Krisztus buzgóságából? 1Kor 2:2-4.**

„Krisztus kiélte a törvényt. Tisztasága, nagylelkűsége, az igazság iránti odaszentelődése, buzgósága, hogy Istent megdicsőítse, ez mind a törvény tökéletességének a kinyilvánítása.” – RH 1901. február 26.

Krisztus kijelentette: 'Az Ő étele és itala az, hogy cselekedje az Ő Atyjának akaratát. Azon buzgóság, amely az igazság megszentelő hatása által jön létre, a hívót arra készíti, hogy megerősödjön az igazságban, mert ő a szent igazság letéteményese, s amint továbbadja az igazságot, egy segítőkész kereszténnyé válik. A buzgóságnak mindig állandónak, egyenletesnek kell lenni, amely kinyilvánítja a jellem szentségét.' – 10MR 131.

- b. **Milyen felhívást intéz Krisztus a laodíceai lágyemeleg korban élők-höz? Jel 3:19.**

„Amikor az ember belép Isten szolgálatába, kinyilvánítja-e ugyanazt a buzgóságot, mint amit előzőleg a világ szolgálatában kinyilvánított?” – RH 1888. június 12.

„Most, amikor minden dolognak vége elközelgett, ne szárnyalja-e túl a gyülekezet buzgalma az őskeresztény gyülekezet buzgalmát? Az Isten dicsőségéért való lelkesedés mozgatta a tanítványokat, hogy hatalmas erővel tegyenek tanúbizonyságot az igazságról. Ne izzítsa-e fel a lelkesedés a szívünket azon vágygal, hogy hirdessük az embereknek a Megváltó szeretetét, és Krisztus megfeszítésének történetét? Nem kellene-e ma Isten erejének hatalmasabban megnyilvánulni, mint az apostolok idejében?” – 7B 21.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen figyelmeztetést szívleljünk meg a talentumok példázatából?
2. Jákób tapasztalatának mely része vetítődik ki reánk is – és miért?
3. Mit tanulhatunk Jeremiástól, Dávidtól, és az apostoloktól?
4. Hogyan nyilvánulhatnak meg a vakbuzgóság tünetei?
5. Mi jellemzi a valódi buzgalmat?

ELSŐ SZOMBATI ADAKOZÁS

A Világmisszióra

2012. május 5.

Szombat

Krisztus mielőtt visszatért volna a mennybe, tanítványainak a következő evangéliumi megbízást adta: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végétéig. Ámen!” (Mt 28:19,20)

A gyülekezet létének legfőbb oka e világon az, hogy annak tagjai elvigyék az evangéliumot a föld lakosainak. Krisztus kijelentette: „És az Isten országának ez az evangélioma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jó el a vég” (Mt 24:14).

Isten maradék gyülekezete minden tagjának kiváltsága és kötelessége az, hogy segítő kezet nyújtson az egész világon az örökkévaló evangélium terjesztéséhez, úgy személyes missziós erőfeszítései, imái, mint pénzügyi hozzájárulása által.

Minden évben egy külön adományt gyűjtünk össze világszéles egyházunk tagjaitól és barátokozóitól, s ezen adományból biztosítjuk az eszközöket az üzenet terjesztéséhez a misszióállomásainkon keresztül a lakott föld minden részén.

„Minden munkálkodó misszionáriusnak Krisztus a példaképe. Az Ő munkája a minta minden missziós erőfeszítéshez. Ez fenntartás nélküli átadásra hív fel, úgy az idő, mint a talentumok odaszentelésére. Felszólít, hogy adjuk vissza Neki a reánk bízott javakat, s az általuk elért hasznot is. Mindent fordítsunk a mű előrehaladására, azon munkára, amely miatt Krisztus eljött a földre, hogy végezze azt.” – RH 1901. december 24.

Kiváltságunk az, hogy Isten követői lehessünk e földön, hogy szeretetteljes jellemét képviselhesük az egész világ előtt. Úgy időnk, erőnk, különleges fáradozásaink, s pénzügyi forrásaink mind Isten adományai, az Ő szeretete evangéliumának terjesztésére.

Készek vagytok-e nagylelkűen adakozni készleteitekből, hogy segítsétek a világon a misszióállomásainkat? Kétségkívül Isten áldása valósággá válik a ti életetekben itt, s majd ott az örök életben is, amikor látni fogjuk a megmentett lelkeket Isten mennyi királyságában

Testvéreitek a Generál Konferenciáról

TETTERŐ ÉS RÁTERMETSÉG

„Elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa.” (Mt 10:7)

„Mivel rövid az idő, dolgozzunk szorgalmasan és megkettőzött erővel!” – 3B 159.

Javasolt olvasmány: *Krisztus Példázatai, 236-239. (Az idő)*

Vasárnap

április 29.

1. EGY TALENTUM MINDENKINEK

a. E rohanó korban, melyben élünk, mit biztosít Isten kegyelmesen, és miért? Préd 3:1.

„Időnk Istené. Minden pillanat az övé, és legünnepélyesebb kötelességünk, hogy az Ő dicsőségére használjuk. Egyetlen tőle kapott talentumunkkal sem fog szigorúbban elszámoltatni, mint az időnkkel...”

A kegyelemidő nem tart már soká, és e rövid idő alatt kell elkészülnünk az örökkévalóságra. Nincs vesztegetni való időnk. Nem tölthetjük az időt önző élvezetekkel, bűnös dolgokkal. Most kell jellemünket formálnunk az elkövetkezendő életre, a halhatatlanságra. Most kell felkészülnünk a vizsgálati ítéletre.” – KP 236.

b. Milyen tényezőket kell figyelembe vennünk, amint időnk felhasználását megtervezzük? Jak 4:13-15.

„Az idő rövidsége tetterőt követel meg, mely nem nyilvánult meg azok között, akik vallják, hogy hiszik a jelen időre szóló igazságot.” – CH 506.

„Ha mindenki a lehető legjobban kihasználná az idejét, ezzel rengeteg pénzt megtakarítanának az igazság ügyének. Mikor szívvvel dolgoznak, akkor komolyan, tetterővel és gyors ütemben végzik a munkát.” – 4B 451.

2. BÖLCSESSÉG AZ ELLENSÉGGEL SZEMBEN

a. Isten művének előbbrevitelére törekedve, mit kell megértenünk? 1Pt 5:8; Jel 12:12.

„Nincs veszteni való időnk! A sötétség hatalmai feszült erővel tevékenykednek, Sátán belopakodik, előnyt szerez, hogy mint farkas a prédáját, elragadja a szunnyadókat. Most kell a reánk bízott figyelmeztetésnek hangoznia, most kell feladatunkat végeznünk, mert nemsokára sokkal nehezebb lesz, mint ahogy elképzelhetnénk!” – Ev 108.

„A legnagyobb lelkiismeretességgel kell mindenkivel megértetnünk, hogy van egy elnyerhető menny és van egy elkerülendő pokol. Az ember minden energiájára szükség van ahhoz, hogy erőszakkal elérje és megragadja a mennyei országot. Sátán tevékeny, s nekünk szintén tevékenynek kell lenni! Sátán fáradhatatlan és kitartó, s nekünk is azoknak kell lennünk! Nincs idő, hogy kifogásokat keressünk, s másokat vádoljunk a mi visszahanyatlásunk miatt. Nincs idő arra, hogy azzal hitegessük magunkat, hogy a körülmények majd kedvezőbbek lesznek, hogy sokkal jobb, hogy sokkal könnyebb lesz majd munkálkodni [bár ez lenne a kívánatosabb] az Úr művében. Mondjuk el azoknak is, akik vallják, hogy hisznek Krisztusban, hogy abba kell hagyniuk bűnös mentegőzéseiket, melyekkel sértik Istent!” – 12MR 336.

b. Mit tanít nekünk a Szentírás az előttünk álló küzdelemről? Ef 6:12; Mt 24:13.

„Mivel ilyen rövid idő áll már csak rendelkezésünkre, népünk imádkozzon, órkodjon, és semmi esetre se hagyja elterelni magát az előttünk álló, hallatlanul fontos eseményre való előkészülettől. Mivel látszólag az idő hosszabbra nyúlt, sokan hanyagokká és közönyösekévé váltak, ami szavaikat és cselekedeteiket illeti. Nem fogják fel az őket fenyegető veszélyt, nem látják, nem is értik, hogy Istenünk kegyelme rejlik a próbaidő meghosszabbításában, hogy idejük legyen megfelelő jellemet alakítani ki az eljövendő, halhatatlan életre. Minden egyes pillanat a lehető legértékesebb. Nem azért kapnak még időt, halasztást, hogy saját kényelmükről gondoskodjanak, s a föld lakosaivá váljanak, hanem hogy legyőzzenek jellemükben minden hibát, hogy másoknak is segítsenek, hogy példaadásuk és személyes erőfeszítéseik által azok is megláthassák a szentség szépségét.” – 4B 306. 307.

„Fokozódó buzgósággal és tetterővel végezzük az Úr munkáját az idők végéig!” – CT 548.

3. AZ ERŐFORRÁSOK ÉS LEHETŐSÉGEK HELYES FELHASZNÁLÁSA

a. Miket szeretne megértetni Mesterünk velünk a különféle reánk bízott talentumokról? Lk 19:13.

„Legyenek javaink akár sokak, akár kevesek, emlékezzünk arra, hogy azok csak reánk bízottak. Erőnkkel, ügyességünkkel, szakképzettségünkkel, időnkkel, képességeinkkel, lehetőségeinkkel, javainkkal el kell számolnunk Istennek. Ez személyes munka: Isten ad nekünk, hogy hasonlókka válhassunk Őhozzá; nagylelkűvé, nemessé, jótékonnyá, azáltal, hogy másoknak adunk. Akik elfeledkeznek isteni megbízatásukról, és csak gyűjteni törek-szenek vagy költeni a büszkeségük és önzésük kielégítésére, azok hozzájut-hatnak ugyan a világi nyereséghez és örömhöz; de Isten szemében lelki állapotuk tekintetében ők szegények, nyomorultak, szánalmasak, vakok és meztelenek.” – CS 22.

„Krisztus életében nem találok egyetlen példát sem, amely azt mutatná, hogy valaha is szórakozással vagy mulatozással töltötte volna idejét. Ő volt a legnagyobb tanító a jelen életre és a jövő életre is; mégsem találtam egyetlen esetet sem életében, hogy tanítványait szórakozásra vezette volna, hogy így végezzenek fizikai mozgást. A világ Megváltója minden embernek kiszabja a munkáját, és megparancsolja: 'Kereskedjétek, míg megjövök!' (Lk 19:13) Ezt cselekedve a szív felhevül a munkavégzésre. Lényünk minden erőit leköti, hogy engedelmeskedjünk. Nekünk van egy magasztos és szent elhivatásunk.” – CT 309.

b. Mit tanulhatunk Salamon tapasztalatából? Préd 2:10,11.

„El kell fordulnunk ezernyi dologtól, ami figyelmünket igényli. Vannak dolgok, amelyek időnket fecsérlik, és érdeklődésünket felkeltik, de semmit sem nyújtanak. Legfőbb érdekeink éppen azt a koncentrált figyelmet és energiát követelik meg, amelyet oly sokszor viszonylag jelentéktelen dolgok-
ra fordítunk.” – NOL 328.

„Az emberek hagy lássák rajtatok azt, hogy célotok a hasznavehetőség és kötelességtudás, valamint az emberek megmentése. Az időt felemészítő szórakozások, csakhogy önmagunkat mulattassuk, semmirevalóak.” – MM 82.

„Azon erőfeszítéseket, melyeket most olcsó, veszendő javakra összpontosítunk, a világot bevilágító munkára kellene fordítani. Használjuk fel minden Isten adta erőnket azon munka végzésére, amely áldott megelégedést ad úgy a jelen időre, mint az örökkévalóságra.” – 6MR 267.

4. A MEGVÁSÁROLT TULAJDON

a. Mire figyelmeztet bennünket a balga gazdag ember viselkedése? Lk 12:16-21.

„Szomorú az, hogy Isten hitvalló népe visszatartja az Őt megillető részt. Azon javakat és erőfeszítéseket, melyeket Krisztusnak kellett volna adniuk, az én kedvteléseire fordították. Megrabolták Istent úgy az idővel, mint a pénzzel és a szolgálattal. Az önszeretet és az önkielégítés kizárja Jézus szeretetét a lélekből, és ez az, amiért nincs a gyülekezetben nagyobb buzgóság és forróbb szeretet Öríránta, Aki előbb szeretett bennünket.” – ST 1890. december 22.

„Az emberek úgy viselkednek, mintha megfosztották volna őket a józan eszűktől. Nyakig beletemetkeznek az élet gondjaiba. Nincs idejük, amit Istennek szentelhetnének, nincs idejük, hogy Neki szolgáljanak. Munka, munka, munka, ez a napirendjük. A körülöttük levőktől is elvárják, hogy ugyanolyan kapkodva dolgozzanak, hogy elvégezzék terjedelmes gazdaságukban a teendőket. Az a céljuk, hogy lebontsák azt, amijük van, és nagyobbat építsenek, hogy odagyűjtsék összes vagyonukat. S mégis az ilyeneket, akiket vagyonuk foglal le, Krisztus követőinek tartják. Bár viselik a nevet, hogy hisznek Krisztus közeli eljövételében, s hiszik, hogy minden dolognak vége elérkezett, mégsem él bennük az áldozathozatal lelkiülete. Egyre mélyebben és mélyebben merülnek bele a világba. Alig hagynak időt maguknak, hogy kutassák az élet Igéjét, elmélkedjenek arról, és imádkozzanak. Azon felül még családjukban sem tűrik meg senkinek, de még az alkalmazottaiknak sem, hogy örvendezzenek ennek az előjognak. Ők mégis vallják, hogy hitük szerint nem a világ az otthonuk, s csak zarándokok és idegenek e földön, akik arra készülnek, hogy jobb hazába költözzenek el. Az ilyenek példája és befolyása csak átok az Isten ügyére. Üres álszenteskedés, képmutatás jellemzi állítólagos keresztény életüket. Pontosan annyira szeretik Istent és az igazságot, amennyire a cselekedeteik mutatják, és nem jobban. Az ember azt viszi át a gyakorlatba, amit hisz.” – 2B 662. 663.

b. Miről nem szabad sohasem megfedkezünk? 1Kor 3:23; 6:20.

„Akár odaadjuk értelmünket, lelkünket és erőnket Istennek, akár nem, ezek mind az Ő tulajdonai. Isten így szól minden emberhez: 'Ígényt tartok rád. Add nekem buzgóságodat, képességeidet, erődöt, javaidat!' Joga van arra, hogy ezt kérje; mert mi az Ővé vagyunk, mivel megváltott a bűn szolgálatától végtelen szeretete, s a Kálvária keresztjének elszenvedése által.” – ST 1901. január 2.

5. ELŐKÉSZÜLET A KÉSŐI ESŐRE

a. Minek a felismerése indíthat bennünket cselekvésre? 2Kor 6:2; Mt 10:7.

„Nekünk nagyobb komolyságra van szükségünk Krisztus művében. Az igazság ünnepélyes üzenetét olyan erővel kell hirdetni, hogy az olyan benyomást tegyen a hitetlenekre, hogy Isten munkálkodik a mi erőfeszítésünkkel, hogy a Mindenható a mi erőnk élő forrása...

Folytatódhat-e a közömbösség évről-évre? Sátán győzzön-e mindig, s csalódjon-e Krisztus a szolgákban, akiket végtelen áron váltott meg? Már nagyon várjuk azt az időt, amikor kitöltetik a késői eső. Bizakodva reménykedünk egy jobb napban, amikor a gyülekezet erővel áldatik meg odafentről, s így képes lesz hatékonyabban dolgozni Istenért. De a késői eső sohasem fogja felüldíteni és megerősíteni a hanyag embereket, akik nem használják azon képességeket, amiket már megkaptak Istentől. A lelki lustaság nem fog bennünket közelebb vinni Istenhez. Energiát és buzgóságot, valamint önfeláldozást és személyes kegyes tetteinket kell beleszönünk minden munkánkba.” – ST 1886. december 9.

b. Mire szólít fel Isten bennünket ma? Ésa 60:1,2; Mt 5:14-16.

„Egy munkálkodó gyülekezet, élő gyülekezet. Gyülekezeti tagok! Ragyogtassátok a világosságot! Hallassátok hangotokat alázatos imában a világ mértéktelensége, ostobasága és mulatozásai ellen tanúskodva, és a jelen időre szóló igazság hirdetéséért. Szavaitok, befolyásotok, időtök – mind Isten adományai. Arra használjátok, hogy lelkeket nyerjete meg Krisztusnak! Látogassátok meg embertársaitokat, s mutassatok érdeklődést lelkük üdvösségéért. Élesszéték tettekre összes lelki erőtöket! Mondjátok meg azoknak, akiket meglátogattok, hogy minden dolog vége elközelgett!” – MM 132.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Miért oly értékes az idő?
2. Milyen gyakori csapda akadályozza, hogy Krisztusért munkálkodjunk?
3. Mi tarthat bennünket a Laodíceai állapotban?
4. Mi adhat nekünk ösztönzést, hogy munkálkodjunk Krisztusért?
5. Miért fognak sokan kimaradni a késői eső kiárasztásából?

A PÉNZ

**„Enyém az ezüst és enyém az arany, azt mondja a Seregeknek Ura.”
(Agg 2:8)**

„Javaink összes felhasználásánál igyekezzünk minden erőnkkel betölteni Annak szándékát, Aki minden keresztény erőfeszítés alfája és omegája.” – 9B 49.

Javasolt olvasmány: *Bizonyságtételek, 5. kötet, 148–157. (Meglopjuk Istent)*
*Bizonyságtételek, 2. Kötet, 99. 652–662. (Figyelmeztetések, intések;
Az ügy vermonti állása)*

Vasárnap

május 6.

1. SZÍVÜNK INDÍTÉKAI FELTÁRULNAK

a. A pénzünkkel való bánásmód, hogyan fejezi ki, Istennek való oda-szentelődésünk mértékét? Mt 6:21.

„Van egy dolog, amelyet nagyon komolyan kell vennünk, és ez Isten szolgálata. Nem jelent veszélyt, ha ezt a legnagyobb buzgósággal tesszük. Ha igazán, csakis az Isten dicsőítésére való munkára figyelünk, akkor a szemünk előtt levő köd eloszlaná, és a jó és rossz közötti különbséget tisztábban látnánk. Akkor odaszentelnénk javainkat. Szívünk ezt mondaná: 'Uram, itt vannak a javak, amiért engem felelőssé tettél. Mi a Te akaratod, mit tegyek velük?' ” – ST 1886. január 7.

„A pénzt letétbe kaptuk Istentől, de nem azért, hogy hiúságunkra vagy nagyravágásunk kielégítésére fordítsuk.” – NOL 200.

b. Mire indítson bennünket Dávid Isten iránti odaszentelődése, és hogyan lehet ez feddés is sokunknak? 1Kró 29:3-5.

„Kihalt-e a hála a szívből? Nem szegyeníti-e meg Krisztus keresztje az önző könnyelműség életét és az önös vágyak kielégítését... Mi aratjuk le végtelen önfeláldozásának gyümölcseit. Ennek ellenére, ha valami elvégzésre vár, ha pénzünkre van szükség, hogy segítse a Megváltó lélekmentő munkáját, akkor visszahúzódunk kötelességünktől és bocsánatért esedezünk.” – CS 21.

2. A FIGYELMEZTETÉS SZAVAI

a. Milyen vészjósító figyelmeztetés szól a szombatünneplők részére? Lk 21:34.

„Sátán kijelentette angyalainak, hogy az egyházak alszanak. Ő azonban még jobban terjeszteni akarja hazugságait és csalását, s hatalmában akarja tartani őket. Csakhogy – mondotta nekik – a szombatosok szektáját gyűlöljük, mert állandóan ellenünk dolgoznak, s elrabolják tőlünk alattvalóinkat, hogy Isten gyűlöletes parancsolatait megtartsák. Menjetek és kábítsátok el gondokkal a földek és pénzüsszegek tulajdonosait. Ha rávehetitek őket arra, hogy ezeket a dolgokat szeressék, akkor mégis csak a mieink lesznek. Valljanak akármit, ami nekik tetszik, csak többet törődjenek a pénzzel, mint Krisztus országának ügyével vagy az igazság terjesztésével – melyet gyűlölünk. Mutassátok be nekik a világot a legvonzóbb színekben, hogy szeressék és bálványozzák azt. Tartsuk meg szilárdan sorainkban mindazokat az anyagi javakat, melyek felett rendelkezhetünk. Minél több vagyont tudnak Krisztus hívei ügyének előmozdítására szentelni, annál többet ártanak nekünk, s annál több alattvalónkat hódítják el... Ha lehet, irányítsátok a pénzügyeket és a gazdálkodást és taszítsátok nyomorba és szegénységbe prédikátoraikat. Ez majd lelohasztja lelkesedésüket és buzgalmukat. Harcoljatok minden talpalatnyi területért. Oltsátok szeretetet szívükbe a vagyon és a földi javak után. Legyen az legfőbb jellemvonásuk. Amíg ezek a jellemvonások uralják őket, addig háttérbe szorul az üdvösség és szentség. Vonzzátok őket mindenfélével s meglássátok, hogy a mieink lesznek. S nem csupán ők lesznek hatalmunkban, hanem átkos befolyásukkal másokat sem terelhetnek a menny felé vezető útra. Ha pedig néhányan mégis adni akarnak, legalább annyira hassatok rájuk, hogy kelletlenül, zúgolódva adakozzanak, és szűkkeblűek legyenek.” – TL 229. 230.

b. Miért vagyunk kiemelten figyelmeztetve a fősვნéség és a kapzsiság ellen? Lk 12:15.

„Az emberi szívben bujkáló önzés, kapzsiság és telhetetlenség olyan erős szenvedélyek, hogy a lelki harc kimenetelét nem nehéz előre látni. Ha a lélek nem veszi magához naponta Krisztus testét és vérét, akkor szívében a sátáni erő le fogja az istenit győzni. Az önzés, a kapzsiság, a telhetetlenség, elveszi tőle a győzelem lehetőségét. A magabízó és független lelkület soha nem léphet be Isten országába. Csak azok osztozhatnak majd Krisztus dicsőségében, akik önmegtágadásában és áldozatkészségében is osztoznak.” – 2Sz 199.

3. EGY KOMOLY DOLOG

a. Hogyan rontja meg lelki életünket a pénz szeretete? Milyen gyógy mód van erre? 1Tim 6:9,10.

„Krisztus magát ajánlotta fel kimondhatatlan áldozatul. Ez magában és magától értetődően ellene szól a fősvénységnek és a kapzsiságnak, ehelyett a jótékonytárgyat magasztatja fel.

Az önzés és kapzsiság bűne ellen Isten gyógyszere a folytonos, magunkat megtagadó jótékonytárgy és adakozás gyakorlása. Isten azért vezette be a rendszeres adakozást, hogy fenntartsa művét, de enyhítse a szenvedők és ínségesek nyomorúságát is. Azért rendelte el ezt, hogy az adakozás váljon szokássá, hogy ellensúlyozza a kapzsiság veszedelmes, csalóka bűnét. A folyamatos adakozás halálra éhezeti a kapzsiságot. Isten rendelése szerint a rendszeres adakozás célja az, hogy a fősvény, kapzsi embert elszakítsa a kincseitől, olyan gyorsan, amilyen ütemben megszerzi a gazdagságát, olyan ütemben szentelje az Úrnak azt, ami az Övé.” – 3B 548.

„Krisztus tanításainak önfeláldozás az alaphangja. Gyakran parancsolónak, s utasítónak tűnik ez a hang, mert Isten látja, nem mentheti meg az embert más módon, mintha kivágja életéből az önzést, mely ha megmarad, megrontja az egész lényt.” – 9B 49.

„A pénz szeretete és a világgal való barátság emészti fel Isten népének életerejét.” – 2B 657.

b. Hová akarja az Úr irányítani a figyelmünket, és miért? Kol 3:1.

„Lélektisztító bűn az önzés. Ide tartozik a kapzsiság, ami bálványimádás. Minden Istené. A jólét mind, aminek örvendezünk, Isten jótékonytárgyának az eredménye. Isten nagylelkű és bőkezű adományozó. Ha annak a bőkezű ellátásnak, amit nyújt nekünk, bármi részét elvárja tőlünk, ez nem azért van, hogy Ő gazdagodjon meg adományainktól, hiszen semmire sincs szüksége kezünkéből; hanem hogy legyen alkalmunk gyakorolni az önmegtagadást, a lemondást, a szeretetet, az embertársaink iránti jóindulatot, és így magasabb színvonalra kerülünk. Ádámtól kezdve napjainkig Isten minden korban igényt tartott az ember javaira, mondván: 'Én vagyok a világegyetem jogos tulajdonosa; ezért szenteljétek nekem első természeteket, hozzatok húbéri adót, adjátok vissza, ami az enyém, ezzel ismerjétek el uralkodói voltomat. Ti pedig szabadon megtarthatjátok és élvezhetitek adományaimat, s áldásom fog kísérni titeket.' – 4B 476. 477.

4. ÁLDOZATTAL MEGERŐSÍTETT SZÖVETSÉG

a. Látva az idő rövidségét az Úr eljövetele előtt, min gondolkodjunk el nagyon saját pénzügyeinket illetően? Agg 2:8.

„A vég gyorsan közeleg, és gyülekezeteinkben sokan alszanak. Mindenki tegye most fő céljává az Úrnak való szolgálatot! Az Úr rábízta népére javainak talentumait, némelyeknek többet adott, másoknak kevesebbet. Sokaknál a gazdagság csapdának bizonyult. A világ divatjának vágyával szívükben elveszítik az igazság iránti buzgalmukat, de örök életük is veszélyben van. Amilyen mértékben Isten megáldotta az embert, olyan mértékben kell visszaadni a gondnokságára bízott javakat.” – TDG 349.

„Némelyek bezárják fülüket, amikor adakozásra hívják fel őket, a miszionáriusok idegen országokba való kiküldésére, s az igazságot tartalmazó kiadványok, szórólapok kinyomtatására, hogy őszi falevelekként szórják azokat szét szerte az egész világon. Az ilyenek azzal mentegetik kapzsi természetüket, hogy közlik veletek: Már elrendezték, hogy majd halálukkor adakoznak. Végrendeletükben gondoltak Isten ügyére. Ezért a kapzsiság, a pénzsóvárság életét élik, megrabolják Istent a tizedben és adományokban, de még a végrendeletükben is csupán kicsiny részét térítik vissza Istennek abból, amit Ő kölcsönzött nekik, mialatt vagyonuk nagy részét olyan rokonokra hagyják, akiket hidegen hagy az igazság.” – 4B 479. 480.

b. Milyen figyelmeztetést adott Krisztus a szülőknek, a sáfárságra vonatkozóan? Mt 10:37.

„Hívó szülők gyakran átadják vagyonukat hitetlen gyermekeiknek, kiengedve kezükből a lehetőséget, hogy megadhassák Istennek, ami az Övé. Lerázzák a felelősséget, melyet Isten rájuk bízott, s az ellenség kezébe helyezik az Isten által órájuk bízott javakat, amit az Ő részére vissza kellene adniuk azáltal, hogy az Ő művébe ruházzák be azt, amit megkövetel tőlük. Nem Isten rendje szerinti, ha az ügyeket igazgatni tudó szülők átadják a birtokaik igazgatását, irányítását akár a velük egy hiten levő gyermekeiknek is.” – 1B 324.

5. A LEGBIZTONSÁGOSABB ÉRTÉKMEGŐRZŐ

a. Milyen megnyugtató ígéretet ad Krisztus mindazoknak, akik önfeláldozásuk által szövetségre lépnek Vele? Mt 6:28-33.

„Tárjátok ki szíveteket, fogadjátok be [Krisztus] országát, legyen legfőbb törekvésetek, hogy ezt az országot szolgáljátok. Noha ez az ország lelki ország, de nem kell félnetek, mert ennek Úra gondot visel testi szükségleteitekről is. Ha az Úr szolgálatába álltok, akkor Ő – a menny és föld hatalmas Úra – gondoskodik szükségleteitekről.” – GH 88.

„A mások javára elvégzett minden önfeláldozó cselekedet erősíteni fogja az adakozó lelkületet az adományozó szívében, és szorosabb szövetségre vezeti Őt a világ Megváltójával.” – CS 20.

b. Mi a legáldásosabb módja értékeink megőrzésének? Péld 3:9,10.

„Biztonságban akarjátok-e tudni a vagyontokat? Helyezzétek a keresztre feszítés szöghelyeit viselő kézbe. Ha teljes vagyontokat visszatartjátok, akkor örök vesztetekre lesz! Adjátok Istennek, s attól kezdve az Ő aláírását viseli. Megváltozhatatlanságának pecsétjét hordja.” – CS 49.

„Hozzunk létre befektetést a mennyei kamatra, s dolgozzunk mindig a mennyei terv szerint, kincset gyűjtve a mennyei bankban!” – ST 1895. április 4.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Miért lehet tálum a pénzünk, amely sokat megmutat a szívünkről?
2. Beszélj arról a hadműveletről, amelyet Sátán tervez a szombatünneplők ellen!
3. Milyen áldásban részesülünk, ha legyőzzük a pénz szeretetét?
4. Mit kell megfontolnunk, amint közeledünk az idők végéhez?
5. Milyen ígéretet kaptak azok, akik a mennyben gyűjtenek kincset?

A TIZED

„A tizedik az Úrnak legyen szentelve.” (3Móz 27:32)

„A tized szent, azt Isten magának tartja fenn.” – CS 93.

Javasolt olvasmány: *Az Evangélium Szolgái, 140–143. (Az evangélium támogatása)*

Vasárnap

május 13.

1. A TEREMTÉS NAPJAITÓL FOGVA

- a. **Milyen módon tartott fenn Isten magának egy részt Éden kertjéből? 1Móz 2:16,17. Hogyan hasonlítható ez össze a tizeddel? Mal 3:7,8.**

„Az Éden kertjében az Úr teremtett minden fát, szemre kellemeset, eledele jót, majd meghívta Ádámot és Évát, hogy ingyen örvendjenek ajándékainak. De tett egy kivételt. A jó és gonosz tudásának fájáról nem ehettek. Isten magának tartotta fenn ezt a fát, állandó emlékeztetőül, hogy minden az Övé. Így lehetőséget adott, hogy követelményei iránti tökéletes engedelmességgel bizonyítsák hitüket és bizalmukat.

Ugyanez a helyzet Isten velünk szemben támasztott követelményeivel. Ő az emberekre bízta kincseit, s a tizedet hűségesen félre kell tenni az Ő művére. Elvárja, hogy a kincstárába tegyük ezt a részt. Oda kell adnunk Neki, mint ami az Övé. Ez a rész szent, ezért szent dolgokra kell fordítanunk. Azok eltarására, akik elviszik a megváltás üzenetét a föld minden tájára.” – 6B 386.

- b. **Mi volt az első pátriárkák gyakorlata jövedelmük tizedrészével kapcsolatban? 1Móz 14:18-20; 28:20-22.**

„A tized rendszere nem a héberektől ered. Az Úr már a legősibb időktől kezdve igényt tartott a tizedre, mint sajátjára, és ezt az igényét elismerték és tiszteletben tartották.” – PP 489.

2. A HÉBER GAZDASÁGI ÉLETBEN

a. Milyen különleges utasítást kapott az ókori zsidó nép a tizeddel kapcsolatban? 3Móz 27:30,32. Hogyan hívták fel erre az alapelvre a figyelmet minden korszakban? Mal 3:10.

„A héber gazdasági életben az emberek bevételének egytizedét a nyilvános istentisztelet fenntartására különítették el...

Néppé válásukkor az izraeliták a tized törvényét, mint az Istentől nyert törvénynek egyikét erősítették meg, amelynek megtartásától függött jólétük...

’Minden tized... az Úré’, ebben ugyanaz a gondolat jut kifejezésre, ami a szombat parancsolatában: ’A hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja’ (2Móz 20:10). Isten fenntartotta magának az ember idejének és vagyonának meghatározott részét, és egyiket sem fordíthatja egyetlen ember sem bűn nélkül saját céljaira.” – PP 489. 490.

b. Mit várt el Isten az izraelitáktól, még mielőtt a tizedet félretették volna? 2Móz 34:26.er; 2Kró 31:5,6.

„Mielőtt a tizedet félretették volna, már elismerték Isten igényét. A föld minden beért termésének elejét neki szentelték. Juhnyíráskor a gyapjú, csépléskor a szemek, az olaj és a bor elejét félretették Istennek, valamint az állatok első fajzását is; és megváltási díjat fizettek az elsőszülött fiúért. A termékek zsengejét az Úr előtt a szentélyben mutatták be és azután a papok használatára ajánlották fel.

Így a nép állandóan emlékeztetve volt arra, hogy földjük, nyájuk és csordájuk valódi tulajdonosa Isten, hogy ő küld nekik esőt és napfényt a vetéshez, az aratáshoz, s hogy mindaz, ami az övék, az ő teremtéséből való, és hogy őket tette javainak sáfáraivá.

Mikor Izrael férfiai a szántóföld, gyümölcsöskert és szőlőhegyek terményei zsengejével megrakodva gyülekeztek a sátonnál, nyilvánosan elismerték Isten jóságát.” – PP 490.

3. EGY MARADANDÓ ALAPELV

a. Mik tartoztak bele a Nehémiás idejében végbement reformációk közé? Neh 10:37; 12:44.

b. A farizeusok melyik eljárásáról szólt elismerően Krisztus? Mt 23:23. [angolban: ...mert tizedet fizettek a mentából...] Miért kell alkalmazni a tized törvényét az újszövetségi korszakban is? Zsid 7:1-5,8,20,21.

„Az Újszövetség nem rendeli el újra a tized törvényét, amint nem teszi azt a szombattal sem; mindezek érvényességét elfogadja, és azok mély lelki fontosságát megmagyarázza.

Isten örök érvényű igényt tart időnk és javaink meghatározott részére. Ennek figyelmen kívül hagyása, Isten megrablását jelenti.” – RH 1882. május 16.

„A tizedet Istennek kell szentelni. Isten követelményei az elsők. Nem cselekszünk az Ő akarata szerint, ha azt szenteljük az Ő részére, ami azután maradt, hogy szükségleteinket elláttuk. Mielőtt a kezünkhöz kapott jövedelmünkből bármennyit is elköntenénk, félre kell tenni belőle és Isten részére odaszentelni azt a részt, ami Őt illeti meg. Miután ez megtörtént a megmaradt részt a saját részünkre használhatjuk fel. De ha visszatartjuk azt, amiről azt mondja, hogy az Ővé, akkor az egész összesen átok fog nyugodni, s a mennyei könyvekbe a rablás bűne lesz bejegyezve. Isten kilenc-tized részt ad az embernek, de egy tizedet szent célokra igényel – mint ahogy hat napot adott az embernek, hogy végezze a saját munkáját, s a hetedik napot önmagának tartja fenn.” – PUR 1901. október 10.

„Mint közösség, hűségesen odaadjuk Istennek az időt, amit a saját részére tart fenn, de ne adjuk-e oda az Ő részére javainkból is azon részt, amit Ő igényel?

Minden jövedelmünk tizede az Úré. Ezt önmagának tartja fenn, s ezt vallásos célokra kell fordítani. Ez szent. Semmivel sem kevesebbet, hanem éppen ennyit fogad el. Ha ezt nem tesszük, vagy elhalasztjuk, Isten nemtetszését, haragját vonjuk magunkra. Ha minden hitvalló keresztény hűségesen odaadná a tizedet Istennek, megtelne az Ő kincstára.” – CS 66. 67.

4. FIGYELMEZTETÉS RÉSZÜNKRE

a. **Hogyan kapcsolódik a tizedfizetés alapelve a nyolcadik parancsolathoz? 2Móz 20:15; Mal 3:7-9.**

„Isten keze nyugszik az ember összes javain, s így szól: Én vagyok a világ-egyetem tulajdonosa, s ezek a javak is enyéme. Arra szántam a tizedet, amit magamnak tartok fenn, hogy eltartsa szolgálóimat, akik megnyitják a Szentírást azok előtt, akik (lelkileg) sötét területeken élnek, és nem értik törvényemet. Ha a részemre fenntartott javakat kívánságod kielégítésére használod fel, embereket rabolsz meg a világosságtól, melyet el akartam juttatni hozzájuk. Lehetőséget adtam, hogy bebizonyítsd hűségedet, de elmulasztottad az alkalmat. Megloptál, elraboltad a részemre fenntartandó javakat. 'Átokkal vagytok elátkozva' (Mal 3:9).” – 6B 387.

b. **Mit ne felejtünk el sohasem a tizedről? 1Kor 9:13,14.**

„A tizedet különleges felhasználásra kell elkülöníteni. Ezt nem lehet a szegények támogatására létrehozott alapba befizetni. Csak azok fenntartására szabad felhasználni, akik Isten üzenetét viszik a világnak; e tervtől nem szabad eltérni.” – CS 103.

„Bár senki se érezné magát feljogosítva, hogy a tizedet visszatartsa, vagy saját eltartására fordítsa! Ne nyúljon hozzá szükség esetén, ne használja fel saját belátása szerint – még akkor sem, ha az látszólag az Úr munkáját szolgálja.

Nagyon világos, határozott üzenetet kaptam népünk részére: mondjam el az embereknek, hogy tévednek, ha a tizedet más dolgokra fordítják, amelyek – noha önmagukban helyesek – nem szolgálják azt a célt, amire Isten a tizedet rendelte. Aki a tizedet így használja fel, eltér az Úr rendelkezésétől. Isten e dolgokat megítéli majd.

Egyesek azt állítják, hogy a tized iskolai célra felhasználható, míg mások azt gondolják, hogy az iratterjesztők támogathatók belőle. Azonban nagy tévedést követnek el, ha a tizedet elvonják eredeti rendeltetésétől, amelyre használni kellene: a prédikátorok fizetésétől. Száz jól képezített evangéliumi munkásnak kellene ott állni, ahol csak egy van.” – ESz 140. 141.

5. ELSŐDLEGES PÉNZÜGYI KÖTELEZETTSÉGEINK

a. Mi a kulcs úgy lelki, mint fizikai jólétünkhöz? [Mt 6:33](#).

„Isten nemcsak a tizedre tart igényt, mint sajátjára, de közli velünk, hogyan és mit kell félretenni az Ő számára. Kijelenti: 'Tiszteld az Urat a te vagyondódból, a te egész jövedelmed *zsengejéből*' (Péld 3:9. angolban). Ez nem azt tanítja, hogy javainkat a magunk fenntartására használhatjuk fel, s a maradékot hozzuk az Úrnak, még ha becsületesek is vagyunk a tized fizetésében. Isten részét először kell félretenni! Pál apostol utasításokat adott a Szentlélek által az adományokra vonatkozóan, és bemutatta az alapelvet, ami a tizedre is vonatkoztatható: 'A hétnek első napján *mindenitek* tegye félre magánál, amint Isten megáldotta őt' (1Kor 16:2. angolban). Az itt említett *mindenitek* szóba beletartoznak úgy a szülők, mint a gyermekek is. Nemcsak a gazdagok, de a szegények is." – RH 1896. november 10. [dőlt betűk a szerkesztőtől]

b. Mit jelent ki Isten részünkre arról, ami az Övé? [Mal 3:10](#).

„Isten népe legyen hűséges a tized fizetésében, és a szülők várják el gyermekeiktől is, hogy azt a pénzt, amit kívánságaik kielégítésére költenek el, tegyék félre az Úr számára! Az Úr bennünket sáfáraivá tett. Javakat adott kezeinkbe, hogy lelkiismeretesen osszuk el azokat. Arra kér bennünket, adjuk vissza Neki azt, ami az Övé. Azért különítette el a tizedet a saját részére, hogy abból támogassa az egész világon az evangélium hirdetését. Testvéreim és testvérnőim! Valljátok be és hagyjátok el önzésedeteket, és hozzátok be az Úrnak adományaitokat! Hozzátok be az Úrnak úgyszintén a tizedet is, amit visszatartottatok. Valljátok be hanyagságotokat! Tegyétek azt, amire az Úr hívott fel benneteket!" – RH 1905. november 23.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen szemléltető példa mutatja be Édenből a tizedfizetés alapelvét?
2. Hogyan ismerték el a héberek Isten igényét, mielőtt tizedeiket behozták az Úr tárházába?
3. Miért alkalmazható a tizedfizetés rendszere az újszövetségi korban is?
4. Mi történné, ha minden keresztény hűségesen megfizetné a tizedet?
5. Hogyan válik előnyére mindenkinek, ha hűségesen fizeti a tizedet?

ADOMÁNYOK

„Mivel fizessek az Úrnak minden hozzám való jótéteményéért?”
(Zsol 116:2)

„Önfeláldozó adakozókészségünk, és önkéntes adományaink a bizonyíté-
kai annak, hogy az igazság munkálkodik szívünkben.” – RH 1904. július 14.

Javasolt olvasmány: *Bizonyságtételek, 3. kötet, 390–399. (Tized és áldozatok)*
Bizonyságtételek, 4. kötet, 462–476. (Az ígéretek szentsége)

Vasárnap

május 20.

1. AZ ELSŐ ZSENGE

a. Milyen kijelentést adott Isten az Ő népének még az ő korai történel-
mük folyamán? 2Móz 22:29. (angolban: „Termésed első zsengejét ne
késlekedj felajánlani!”)

„Isten keze nyugszik mindenben, úgy az emberen, mint az ő javain; mert
minden az Övé. Így szól: Én vagyok a világ tulajdonosa; enyém a világegyetem,
és elvárom tőled, hogy minden termésed első zsengejét szenteld oda az én szol-
gálatomra, mert én adtam azokat a te kezeidbe. Isten szava kijelenti: 'Termésed
első zsengejét ne késlekedj felajánlani' (2Móz 22:29. angolban). 'Tiszteld az Urat
a te vagyondból, a te egész jövedelmed zsengejéből' (Péld 3:9. angolban). Isten
e fizetséget az Iránta való hűségünk zálogaként kéri.” – CS 72.

b. Milyen eljárás lett helyreállítva Nehémiás reformációjával, amely
ránk is vonatkozik ma? Neh 10:34-37.

„A tizeden kívül az Úr igényt tart minden jövedelmünk első zsengejére.
Ezeket azért tartja fenn, hogy az Ő műve e földön bőségesen lehessen fenn-
tartva. Az Úr szolgálait ne szűkösen támogassuk!” – 6B 384.

2. HÁLA, ÖNKÉNTES ÉS BŰNBÁNATI ADOMÁNYOK

a. Mit tanít a Biblia az adakozásról? Zsol 50:14; 116:12.

„Jákób érezte, hogy Istennek igényei vannak vele szemben, amelyeket tudomásul kell vennie; és hogy Isten kegyének különleges megnyilvánulásai viszonzást követelnek. Minden kapott áldásra felelnünk kell a minden jó adomány szerzőjének...

Időnket, képességeinket, javainkat szánjuk oda szent áldozatként Neki, Aki ezeket az áldásokat gondjainkra bízta. Valahányszor rendkívüli szabaddítást tapasztaljuk, vagy új és váratlan segítséget nyújt, ismerjük fel Isten jóságát. Ne csak szavakkal mondjunk hálát, hanem Jákóbbhoz hasonlóan ügyére szánt ajándékokkal és adományokkal is. Mivel Istentől állandóan áldást kapunk, nekünk is állandóan adnunk kell.” – PP 149.

b. Miért látta szükségesnek a reformációt Ezékiás király Júdában? 2Kró 29:1-7,27-33. Milyen reformáció szükséges a mi időnkben is?

„Súlyos mulasztás történt az adakozás kötelességteljesítésében. Sokan maguknak tartották meg azokat a javakat, melyekre Isten tart igényt, és ezzel megrabolták Istent. Önző szívük nem adta meg, és nem adja minden jövedelmük tizedét, amit pedig Isten magának igényel. Évi összejöveleteinkre sem jöttek el önkéntes adományaikkal, hálaáldozataikkal, és bűnért való áldozataikkal. Sokan üres kézzel járulnak az Úr elé. 'Avagy az ember csalhatja-e az Istent? Ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldoznivalóval' (Mal 3:8).” – 3B 510.

„Hozzátok el bűnbánati áldozatokat, hálaáldozatokat, és önkéntes adományaitokat; alázzátok meg szíveteke az Úr előtt, és Ő mindig kész lesz ezt elfogadni, és megbocsátani.” – RH 1880. július 8.

„Nem szabad az [Úr] hírnökeit akadályoznunk az élet szavának hirdetésében! Az igazság tanításához anyagiakkal kell rendelkezniük, melyet a műfejlesztésére ruházhatnak be. A beruházás megfelelő időben történjék, hogy a legjobb és a legüdvösebb munkát végezze el! Végeznünk kell az irgalom cselekedeteit is, segítenünk kell a szegényeken és szenvedőkön! Erre a célra adományokat és áldozatokat kell fordítanunk, különösen az új területeken, ahol első ízben emeljük magasra az igazság zászlaját.” – 6B 384. 385.

3. A LÉVITAI NAGYLELKÜSÉG

a. Hogyan egyesítette Isten a köteleességet és az áldást? Péld 11:24,25.

„A lévitai korszakot a birtokok, a javak odaszentelése különböztette meg szembeszökően. Mikor a tizedről úgy beszélünk, mint a zsidóknak a vallásos célokhoz való hozzájárulásáról, akkor nem beszélünk eléggé érthetően. Az Úr mindenkinek felettinek tekintette igényeit, s csaknem minden pontnál, rendelkezésnél azzal emlékeztette őket az Adományozóra, hogy megkövetelte, adjanak vissza az Ő részére...

A kevés lelkiismeretes adakozó minden jövedelmének egyharmad részét térítette vissza Istennek vallásos célokra és a szegények részére. E követelmények nem csupán az emberek bizonyos rétegére vonatkoztak, hanem *mindenkire*. A követelmény arányos volt a minden személy birtokában levő vagyonnal.” – 4B 467. [dölt betűk az írótól]

„Ha Isten népe a világtörténelem bármely korszakában jókedvvel és szívesen hajtotta végre az Úrnak a rendszeres jótékonyosságra, az adományokra és áldozatokra felállított tervét, akkor valósággá vált számukra a megváltozhatatlan ígéret, hogy munkásságuk nyomán jólét fakad, pontos arányban a követelményei iránti engedelmisségükkel.” – 3B 395.

b. Amikor pénzügyi dologban elkötelezzük magunkat vagy ígéretet teszünk, mit ne felejtsünk el soha? Préd 5:4,5; Zsol 66:13,14.

„Isten azt akarja, hogy gyülekezetének tagjai tartsák ugyanolyan kötelezőnek a Vele szembeni kötelezettségeiket, mintha a boltosnak, vagy a piacon tartoznának. Mindenki tekintse át elmúlt életét, s jusson eszébe, ha meg nem fizetett, be nem váltott fogadalmakat hanyagolt el, és tegyen rendkívüli erőfeszítést, hogy az 'utolsó forintig' kifizesse, hiszen valamennyiünknek szembe kell néznünk a végső elszámolással, és át kell mennünk azon, ahol semmi, de semmi más nem fog megállni a vizsgán, csakis a becsületesség, csakis az igazmondás.” – 4B 476.

„Isten feltétlenül igényt tart időnk és javaink egy meghatározott részére. Ha e követelményeket tudatosan figyelmen kívül hagyjuk, megraboljuk Istent. A keresztények azzal dicsekednek, hogy kiváltságaik messze felülmúlják azokét, akik a zsidók idejében éltek. Elégedettek legyünk-e akkor, ha kevesebbet adunk Isten művére, mint régi népe? A tized csak egy részét képezte az ő adományaiknak. Emellett számos más adományt várt el Isten tőlük, úgymint az önkéntes adakozás, a hálaáldozat, amely úgy akkor, mint most, egy folyamatos kötelezettség volt.” – RH 1882. május 16.

4. A MÁSODIK TIZED

a. A héberek korában mi volt a második tized, – és milyen célra adták ezt? 5Móz 14:22,23,27-29; 26:12,13.

„Az istentiszteleti összejövetelek előmozdítása, valamint a szegényekről való gondoskodás céljából minden jövedelemből egy második tizedre is szükség volt. Az első tizedről az Úr kijelentette: 'a Lévi fiainak örökségül adtam *minden tizedet* Izráelben' (4Móz 18:21). A másodikról azonban így rendelkezett: 'És egyed az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakozzék az ő neve, gabonádnak, mustodnak, olajodnak tizedét, a te barmaidnak és juhaidnak első fajzását: hogy tanuljad félni az Urat, a te Istenedet minden időben' (5Móz 14:23; 16:11-14). Ezt a tizedet vagy pénzbeni megfelelőjét két éven át arra a helyre kellett vinni, ahol a szentély állt. A hálaáldozatnak Isten részére való bemutatása, valamint a meghatározott résznek a pap számára történő felajánlása után a megmaradt részt az áldozatot hozónak megvendéglésre kellett felhasználnia, amelyen részt vehettek a lévíták, a jövevények, az árvák és az özvegyek. Így gondoskodtak a hálaáldozatokról és a megvendéglésekről az évenkénti ünnepeken, ezáltal a népet bevonták a papok és a lévíták társaságába, hogy Isten szolgálatában oktatást és bátorítást nyerjenek.

Minden harmadik évben azonban otthon kellett a második tizedet a lévíták és a szegények vendéglátására fordítani, amint Mózes megparancsolta: 'hogy egyenek a te kapuid között, és jóllakjanak' (5Móz 26:12). Ez a tized a jótékonyág és a vendégszeretet gyakorlásának alapját képezte.” – PP 494.

b. Hogyan vált a második tized az adományozó javára lelki értelemben, és milyen módon lehet ez áldás ma? Péld 19:17.

„Minden jövedelmünk tizedének odaszentelése az Úr számára akár gyümölcsből, a nyájból, akár az elmének vagy a kéznek munkájából, és egy második tized odaszentelése a szegényeknek és más jótékony célokra, elevenen tartották a nép előtt Isten tulajdonjogának elismerését, és azt az alkalmat, hogy Isten áldásainak csatornáit legyenek. Az izraeliták elfogadták a nevelést, hogy kiölnék szívükből minden szűkkeblű önzést, és ápolják a bőkezűség nemes vonását.” – EÉ 42.

„Bőven lesznek olyan helyek, ahová a második tizedet felhasználhatjuk, és ott az új helyeken komoly missziómunkát végezhetünk.” – 7MR 139.

5. ADAKOZÁS IGAZ SZÍVVEL

- a. **Minek legyünk tudatában miközben Isten művére adakozunk? Mk 12:41-44. Hogyan határozhatjuk meg az első zsengénk és más adományaink összegét? 5Móz 16:17.**

„Mennyivel tartozol az én uramnak?’ (Lk 16:5) Lehetetlen megmondani. Minden tulajdonunk Istené. Ráhelyezi kezét javainkra, s így szól: ’Én vagyok a világegyetem jogos tulajdonosa, ezek az én javaim. Szenteljétek nekem a tizedet és az áldozatokat. Amikor behozátok e meghatározott javakat, hűségetek zálogaként, és felsőbbségem elismeréseként, áldásom növelni fogja jóléteteket, és bőségben fogtok élni.’” – 9B 245.

„A héberektől megkívánt hozzájárulások – vallásos és jótékonyági célokra – meghaladták bevételeik egynegyedét. A nép jövedelmének ily nagymértékű megadóztatása várhatóan elszegényedést eredményezhetne, pedig ellenkezőleg: ezeknek a rendeleteknek hűséges betartása volt jólétük egyik alapja.” – PP 491.

- b. **Milyen magatartást szeretne látni bennünk az Úr? 2Kor 9:6,7; Mt 6:1-4.**

„Istennek nincs szüksége a mi adományainkra. Nem gazdagíthatjuk Őt ajándékaink által. A zsoltáríró kijelenti: ’Mert Tőled van minden, és amiket a Te kezedből vettünk, azokat adtuk most Néked’ (1Kró 29:14). Mégis lehetőséget ad nekünk Isten, hogy méltányoljuk az Ő kegyelmét azáltal, hogy önfeláldozó erőfeszítéseket tegyünk hasonló módon mások felé. Ez az egyedüli módja annak, hogy kifejezzük Istennek a hálánkat és szeretetünket. Ő ezt így rendelte el, nem másként.” – CS 18. 19.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. **Miért követeli meg az Úr, hogy jövedelmünk első zsenégjét odaadjuk az Ő részére?**
2. **Milyen fajta adományokat határoz meg az Úr részünkre napjainkban?**
3. **Mit tanulhatunk a héberék példaadásából az adakozásra vonatkozólag?**
4. **Milyen célokra használható fel a második tized napjainkban?**
5. **Hogyan méri Isten az adomány értékét?**

ELSŐ SZOMBATI ADAKOZÁS

Etiópia részére

2012. június 2.
Szombat

Az Etiópai Demokratikus Szövetségi Köztársaság egyike a világ legrégebbi országainak. A *Brit Enciklopédia* szerint: „Etiópia, a bibliai Khús földje már a legkorábbi korok óta lakott volt, és az ősi Egyiptom uralma alatt állt. A Da'amant-i királyságot az i.e. hetedik században alapították meg, s uralma a negyedik században már szélesesen kiterjedt.”

Etiópia területe 1 104 300 km². Lakossága (a 2011. júliusi adatok szerint) 90 873 739 fő. A beszélt nyelvei: Amharic és oromigna. Vallása a megoszlás szerint: Keresztény (főképpen Etiópai Ortodox), Protestáns, Iszlám, és más hagyományos vallások.

Egyházunk rövid története Etiópiában a következő: Egy Hetednapos Adventista prédikátor Sileshi atyafi és néhány támogatója a Hetednapos Adventista Egyházon belül elindítottak egy reformációs mozgalmat. Egy idő múlva e testvéreket számos más testvérrel együtt eltávolították az egyházból és függetlenné váltak. Egy idő után csatlakoztak egy másik elkülönült csoporthoz.

2008 júniusában a Hetednapos Adventista Reformmozgalom két prédikátora Michael Stoyko és Jorai P. da Cruz, Nigéria felé vivő útjukon megálltak Addisz Abeba-ban, Etiópia fővárosában, hogy vízumot kérjenek Nigériába. Cruz testvér felvette a kapcsolatot e független csoport vezető munkásaival, főként Sileshi és Megale testvérekkel, és hagyott ott náluk több kiadványt a mi irodalmunkból. Ugyanezen év novemberében egy tanulmányorozatot szerveztek, s e csoportból két prédikátor és hét bibliamunkás állást foglaltak a Reform mozgalom mellett. 2009. januárjában testvéreink megszervezték a két Etiópai Missziót 435 új taggal. Ma az Etiópai Unió Misszióinak körülbelül 600 tagja van.

Sürgősen szükségünk van a fővárosban Addisz Abeba-ban arra, hogy építsünk egy imaházat, és létrehozzuk a központunkat. Mivel nincs elég pénzünk e vállalkozás véghezviteléhez, felkérjük szerte a világon élő testvéreinket és barátainkat, hogy segítsenek hozzá bennünket e cél eléréséhez.

„Sokaságokat fognak elhívni a magasabb szolgálatra. Az egész világ megnyílik az evangélium előtt. Etiópia kinyújtja kezét Isten felé.” – EÉ 260.

Készek vagytok-e szélesre tárni szíveteket és anyagi áldásaitokat megosztani velünk, hogy egy erős világitótornyot hozzunk létre Addisz Abeba-ban?

Testvéreitek Etiópiából

ISTEN TÁRHÁZA - AZ Ő GYÜLEKEZETE

„Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá, szent pap-sággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.” (1Pt 2:5)

„Krisztus egyháza igen becses Isten szemében. Ékszeres doboza ez, az Ő akolja, melyben az Ő nyája tartózkodik.” – FLB 280.

Javasolt olvasmány: Apostolok Története, 7–11. (Isten terve egyházával)

Vasárnap

május 27.

1. EGY AKOL KRISZTUS NYÁJA RÉSZÉRE

a. Miért van Istennek egyháza a földön? 1Pt 2:5,9.

„Az egyház Isten elrendelt eszköze, emberek megmentésére. Szolgálatra hívta el, és azzal bízta meg, hogy hirdesse az evangéliumot a világnak. Isten terve már kezdettől fogva az volt, hogy egyháza az Ő tökéletességét és erejét tükrözze a világ előtt. A gyülekezet tagjait Isten a sötétségből hívta ki csodálatos világosságára, hogy hirdessék nagy dicsőségét. Az egyház a letéteményese Krisztus kegyelmi kincseinek; végül pedig kinyilatkoztatja a 'mennybéli fejedelemségek és hatalmasságok előtt' (Ef 3:10) Isten felmérhetetlen szeretetét.” – AT 7.

b. Milyen jellemzői vannak Isten igaz egyházának? Jel 14:12; Ef 4:4-6.

„Egységesnek kell lennünk, de nem a tévedésekben.” – SpTB02 47.

2. EGY BIZTONSÁGOS KIKÖTŐ

- a. Mivel csak akkor lehetünk egyek az igazságban, ha Krisztus lakozik a szívünkben (Jn 15:4,5), az első tanítványok milyen példáját ne felejtsük el soha? [Apcs 1:13,14](#); [2:46](#); [4:32](#).
-

„Ők gyűltek össze [a tizenkét apostol], különböző hibáikkal, rosszra való, öröklött vagy szerzett hajlamaikkal. De Krisztusban, és általa Isten családjában lakoztak, hogy megtanuljanak egyek lenni hitben, tantételekben és lelkületben. Voltak próbáik, sérelmeik, különvéleményük – de amíg szívükben Krisztus lakozott, nem üthette fel a fejét egyenletlenség. Szeretete egymás iránti szeretethez vezetett, a Mester összehangolta a különbségeket és létrehozta a tanítványok közötti egységet olyannyira, hogy gondolkodásukban, ítélkezésükben is eggyé váltak.” – JÉ 242.

- b. Milyen felelősséget veszünk magunkra mindannyian, amikor életünket rábizzuk Krisztusra? [1Tim 3:15](#).
-

„Krisztus és gyülekezete között a viszony nagyon szoros, mély és szent. Ő a Vőlegény, a gyülekezet a menyasszony. Ő a Fej, a gyülekezet a test. Ebből következik, hogy a Krisztussal való kapcsolat magában foglalja az Ő gyülekezetével való kapcsolatot is.

A gyülekezet szolgálatra van megszervezve, és a Krisztusért való szolgálásban a gyülekezettel való kapcsolat az első lépés. A Krisztus iránti hűség megköveteli a gyülekezeti köteleességek hűséges teljesítését.” – EÉ 266. 267.

- c. Milyen kiváltságban részesül Isten igaz egyházának minden tagja? [1Jn 1:7](#); [Zsid 10:24,25](#).
-

„A prédikációk csak kicsiny részét képezik a lelkek üdvösségéért végzendő munkának. Isten Lelke győzi meg a bűnösöket az igazságról, és Ő helyezi őket a gyülekezet karjaiba. A prédikátorok elvégezhetik a rájuk eső munkarészt, de sohasem végezhetik el azt, amit a gyülekezetnek kell megtennie. Isten elvárja gyülekezetétől, hogy viselje gondját azoknak, akik még újak a hitben és tapasztalatokban. El kell hozzájuk menni, de nem pletykálgodni, hanem azért, hogy imádkozzunk velük, hogy olyan szavakat szóljunk, 'mint az arany alma ezüst tányéron' (Péld 25:11). – Ev 173.

3. SZOLGÁLATRA HÍV

a. A hívők mely kötelességüket hanyagolják el gyakran? [Zsol 60:6](#).

„Megszervezett gyülekezeteink közül sokan porba dobták az igazság zászlaját, mert a tagok nem végzik az Istennek való szolgálatot, ellenben saját gyönyöreiket, élvezeteiket szolgálják. A lelküket uraló befolyás által munkálkodnak. Elveik és példájuk által, amit nyújtanak saját vágyaik ki-elégítésében, a ruházódásukban gyakorolt világi szokásaikban, szavaikban és cselekedeteikben az igazság, az önmegtagadás, és Krisztus alázatossága ellen tanúskodnak. Lelkileg hidegek, és messze eltávolodtak Krisztustól. Ha követnék Krisztus lábnyomát, akkor magukra vennék önmegtagadását és önfeláldozását, hogy felemelhessék és megmenthessék a veszendő lelkeket.” – 19MR 173.

b. Mi a hivatása Krisztus minden követőjének? [2Tim 2:1-4](#).

„Krisztus egyháza szolgálatra szerveződött. Jelszava a szolgálat. Tagjai üdvösségük Vezérének irányítása alatt küzdelemre kiképezendő katonák. A keresztény lelkészeknek, orvosoknak, tanítóknak szélesebb körű munkájuk van, mint ahogy azt sokan felismerik. Nemcsak szolgálniuk kell az embereknek, hanem meg is kell őket tanítani szolgálni. Nemcsak tanítaniuk kell a helyes elvekre, hanem ki kell képezniük hallgatóikat ezeknek az elveknek a továbbadására. A meg nem élt, tovább nem adott igazság elveszti életadó képességét, gyógyító erejét. Áldása csak akkor tartható meg, ha másokkal megosztják.” – NOL 95.

c. Mi segít egységessé tenni a gyülekezetet? [Gal 6:2](#); [Ef 4:1-3](#).

„A gyülekezet soha nem érheti el azt a szintet, amelyre Isten szeretné fel-emelni, mindaddig, míg összhangra nem hozza magát a gyülekezet missziómunkásaival. Nem jöhet létre az az egység, amelyért Krisztus imádkozott, mindaddig, míg nem visznek lelkeséget a missziós szolgálatba, és a gyülekezet nem válik eszközzé a missziók támogatásában. A misszionáriusok nem tudják megvalósítani erőfeszítéseikkel amit kellene, míg a hazai területen a gyülekezeti tagok nem csak szavakban hanem tettekben is, ki nem fejezik, hogy megértették a rajtuk lévő felelősséget, a misszionáriusok nagylelkű támogatását.” – CS 47. 48.

4. NÖVEKEDÉS ÉS FEJLŐDÉS

- a. **Hogyan mutatja be az ihletett Írás a gyülekezetben lévő hívők növekedését és fejlődését? Ef 2:19-22; 4:14-16; 1Kor 3:9-13.**
-
-
-

„Isten megpróbál mindenkit, aki állítja, hogy hisz Őbenne. Mindenkire bízott talentumokat. Az Úr az Ő javait adta az embereknek, hogy kereskedjenek velük. Sáfáraivá tett bennünket, pénzt, házakat és földbirtokokat adott nekünk. Mindezt az Úr javainak kell tekintenünk, s művének fejlesztésére kell fordítanunk, királysága felépítésére e világon. Amikor az Úr javaival kereskedünk, keressük Őt bölcsességért, nehogy a magunk dicsőítésére, vagy önző ösztöneink kielégítésére használjuk fel az Ő szent megbízatását. A ránk bízott összeg különböző, de akik a legkisebb adományt kapták, ne gondolják azt, hogy mivel javaik, talentumaik kevesek, ők semmit sem tehetnek ezzel.” – 9B 245. 246.

„Művünket sem nagy adományokkal, sem nagy hagyatékokkal nem támogatták, soraink között kevés a gazdag ember. Mi tehát fejlődésünk, haladásunk titka? Mi a mi üdvösségünk Vezérének rendeletei szerint menetelünk. Isten megáldotta egyesített törekvéseinket. Az igazság terjedt, növekedett. Intézményeink szaporodtak. A mustármagból hatalmas fa növekedett. A szervezetség rendszere sikeresnek bizonyult. A rendszeres jótékonykodást a bibliai terv alapjára fektettük. A test egybeszerkesztetvén az ő segedelmének minden kapcsaival’ (Ef 4:16).” – BL 7.

- b. **Milyen talentumok és anyagi eszközök használhatók fel a leghatékonyabban a hívők között? 1Kor 1:10; 14:40. Másrészről, mi okoz nagy veszteségeket a szombattartók között?**
-
-
-

„Mennyire örülne Sátán, ha beférkőzhetne népünk közé, művünket összeszezilálná, éppen akkor, amikor alapos szervezetség szükséges. Ez egyben erős várunk, hogy hamis szakadásokat távol tartsunk, s visszautasítsunk olyan állításokat, amelyeket Isten Igéje nem szentesít! A gyeplőt egyenletesen tartsuk kezünkben, rendszerünket, szabályzatunkat, rendünket ne engedjük megbontani! Így egyben megakadályozzuk a zavargó elemek tevékenységét, hogy művünket ne gátolhassák. Olyan időkben élünk, amikor lényeges a rend, rendszer és egységesség eljárás.” – BL 106.

5. A LEGJOBB SZOLGÁLAT ÉS HÍRNÉV

a. Milyen feltételeknek kell megvalósulni Krisztus követői között, hogy sikeres lehessen missziós tevékenységük? Jn 10:16; 13:35; 17:18-23.

„Minthogy tagjaink száma növekedett, nyilvánvalóvá vált, hogy szervezetség nélkül zavarok mutatkoznának, és a művet nem tudnánk sikeresen vezetni. A lelkészkar eltartása, a műnek továbbá az egyház és a lelkészkar megóvása méltatlan tagokból, majd pedig az egyház vagyonának biztosítása, az igazságnak sajtó útján történő közlése, és egyéb okok miatt a szervezetséget nem nélkülözhattük.” – BL 6.

„[Az angyal mondta:] 'A gyülekezetnek Isten igéjéhez kell menekülnie, s a gyülekezeti rend tekintetében – amit idáig elhanyagolt – megalapozódnia. Ez feltétlenül szükséges, hogy a gyülekezet hitben egységessé legyen.' – TL 87.

„Jézus azért imádkozott, hogy tanítványai mindnyájan egyek legyenek... Ezen egység által győzzük meg a világot Krisztus missziójáról, és hogy isteni felhatalmazást hordozunk.” – RH 1890. március 11.

„Ha a testvérek között problémák vannak – irigység, rosszindulat, keserűség és gonoszság feltételezése – akkor vallják meg e bűnököt, nem általános módon, hanem személyesen menjenek el hittestvérükhöz! Legyetek határozottak! Ha ti elkövettetek egy bűnt, és ők húszat, úgy valljátok meg azt az egy bűnötöket, mintha ti lennétek a fő bűnösök! Fogjátok meg a kezüket, lágyítsátok meg szívüket Isten Lelkének befolyása alatt, és mondjátok: 'Megbocsátol nekem? Tapintatlan voltam veled szemben. Helyre akarom hozni minden hibámat, amely ellenem tanúskodik a mennyei könyvekben. Azt akarom, hogy a rólam készült feljegyzések tiszták legyenek.' Mit gondoltok, ki állhat ellent egy ilyen eljárásnak?” – RH 1884. december 16.

Péntek

június 1.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan azonosíthatjuk Isten igaz egyházát?
2. Miért fontos egy hívőnek az, hogy a gyülekezet tagja legyen?
3. Hogyan kerülhetünk abba a veszélybe, hogy az igazság ellen teszünk tanúbizonyságot?
4. Nevez meg több olyan tényezőt, ami elősegíti a gyülekezetben az egységet!
5. Hogyan láthatja meg a világ rajtunk, hogy isteni megbízatásunk van?

ISTEN TERVE MŰVÉNEK TÁMOGATÁSÁRA

„Isten munkatársai vagyunk: Isten szántóföldje, Isten épülete vagy-tok.” (1Kor 3:9)

„Isten az embereket sáfáraivá tette. A sáfárok kezébe helyezett tulajdon: eszköz, mellyel az evangélium terjesztéséről gondoskodott.” – PP 493.

Javasolt olvasmány: *Bizonyságtételek, 4. kötet, 571–575. (Takarékosság és magunk megtagadása) 645. 646. (Egyszerűség a ruházzkodásban)*

Vasárnap

június 3.

1. MINDENKINEK VAN TENNIVALÓ

a. Mi Isten módszere arra, hogy tökéletessé tegye és egyesítse szétszórdott nyáját? Ef 4:11-16.

„Mikor Megváltónk elküldte szolgálait, ajándékokat, adományokat adott nekik, mert rajtuk keresztül juttatta és juttatja el a világhoz az örök élet ígét. Ezeket rendelte Isten, hogy a szentek tökéletesedjenek az ismeretben, és a valódi megszentelődésben.” – 5B 237.

b. Hogyan jelent ez kötelességet és kiváltságot minden hívő részére? 1Kor 3:7,8.

„Az Úr rendezte úgy, hogy az evangélium hirdetése népe adottságainak odaszentelésétől, valamint önkéntes adományaitól és áldozataitól függjön. Miközben némelyeket arra hívott el, hogy hirdessék az Igét, addig a teljes gyülekezetet azzal a kiváltsággal ruházta fel, hogy javaik segítségével támogassák őket és így osztozzanak munkájukban.” – HP 303.

2. ISTEN ÚTJAINAK MEGISMERÉSE

a. Hogyan ismétlik meg napjainkban sokan Nádáb és Abihu bűnét? 3Móz 10:1,2.

„Hol találjuk meg Isten azon utasítását, hogy az Ő művének támogatására vásárokat, koncerteket rendezzenek, jótékonyági bazárokat nyissanak, és ehhez hasonló szórakozásokat készítsenek elő? E dolgoktól kell-e függenie az Úr művének, amit Igéjében megtiltott – amikor ezek elfordítják gondolatainkat Istentől, a józanságtól, a vallásosságtól és szentségtől?

Milyen benyomást tesz ez a hitetlenek gondolkodására? Isten szavának szent színvonalát a porba alacsonyítják le. Ez Isten megvetését és a keresztyén név semmibe vételét jelenti. Ezen Szentírásellenes módon nyert bevételek által a legromlottabb alapelvek erősödnek meg. És ez az, amit Sátán el akar érni. Az emberek Nádáb és Abihu bűnét ismétlik meg. Isten szolgálatában közönséges tüzet használnak a szent tűz helyett. Az Úr nem fogadja el az efféle áldozatokat.” – CS 204. 205.

b. Mit tanulhatunk abból, ahogyan Mózes adományt gyűjtött és az izraeliták válaszából? 2Móz 35: 4,5,21,29; 36:2-6.

„Mózes terve, hogy anyagiakat hozzanak a szentély építésére, igen eredményes volt. Nem kellett a népet unszolnia. Nem folyamodott olyan módszerekhez, melyekhez napjaink egyházai gyakran folyamodnak. Nem rendezett nagy ünnepséget, nem hívta meg a népet vidám jelenetek szemlélésére, tánca és mulatozásra, nem szervezett sorsolást, nem vette igénybe e világias szokásokat, hogy általuk anyagiakat gyűjtsön Isten sátorának felépítésére. Az Úr utasította őt: szóljon Izraelhez, hogy hozzák el áldozataikat. El kellett fogadnia az ajándékot mindenkitől, aki készségesen, tiszta szívből adta. És az áldozatok oly nagy mértékben gyűltek, hogy Mózes megparancsolta: ne hozzon többet a nép, mert több volt már, mint amit fel tudtak használni.” – PP 493.

c. Mit ne felejtünk el soha az adakozással kapcsolatban? 2Kor 9:7.

„Elhoztátok-e Istennek adományaitokat és áldozataitokat abból, amit Istentől kaptatok bőségesen? Odaadtátok-e Istennek azt, amire sajátjaként tart igényt? Ha nem, még nem késő, hogy helyrehozzátok. Jézus szeretete megolvashthatja jeges önzéseket, amely átjárja a lelket.” – RH 1896. október 13.

3. GYAKORLATI TANÁCS

a. Hogyan kerülhetünk abba a veszélybe, hogy a Méroz városára kirótt átok bennünket is érjen? Bír 5:23.

„[Idézve Bírák 5:23.] Mit is követett el Méroz? Semmit. Ez volt a bűne. Azért érte őket Isten átka, mert nem tettek semmit.” – 2B 284.

„Az önzés következménye mindig abban mutatkozik meg, hogy elhanyagoljuk kötelességünket, valamint az Isten által ránk bízott ajándékok felhasználásának sikertelenségében, amiket az Ő művének előre vitelére kaptunk.” – CS 26.

„Csak a javak kis összegei folynak be az Úr kincstárába, hogy lélekmentésre használjuk, s még ezt is csak nehezen lehet begyűjteni. Ha mindnyájunk szeme megnyílhatna, hogy látnánk, hogy az uralkodó kapzsiság és pénzsóvárgás mennyire akadályozta Isten művének előrehaladását, s hogy mennyivel többet tudtunk volna elvégezni, ha a tizedek és áldozatok útján mindnyájan eleget tettünk volna Isten tervének, akkor sokaknál határozott változás állna be a jó irányban, mert nem merészelnék akadályozni Isten művének fejlődését, ahogy eddig tették.” – 4B 483.

b. Mit tanít a Szentírás a takarékoskodásról? Péld 21:20. Jn 6:12.

c. A napjainkban szóló macedóniai hívás, mit vár el tőlünk? Engedve a hívásnak, milyen áldásokat kapunk? Apcs 16:9,10.

„Mindenkinek törekednie kell mindent megtenni Jézusért, amit csak lehetséges, úgy személyes erőfeszítések, mint adományok és áldozatok által. Megfelelő készleteknek kellene lenni az Úr házában, és a kincstárnak meg kellene telnie anyagi javakkal, hogy a Macedóniai hívásra, amely mindenhol érkezik, megfelelő választ adhatnánk. Mennyire sajnálatos, amikor azt kell mondanunk e segélyhívásokra: 'Nem tudunk nektek sem munkásokat, sem pénzt küldeni. Üres a kincstárunk.'” – CS 298.

„Az Úr kincstárába kell helyeznünk minden javainkat, ami nélkül meglennének. Ezekre a javakra a szükségben lévő, be nem művelt területek várnak. Sok országból hangzik a kiáltás: 'Gyertek át... és segítsetek nekünk!' (Apcs 16:9) Gyülekezetünk tagjait mélyen kell érdekelje a hazai és külföldi misszió munka. Nagy áldásokban részesülnek, amikor önfeláldozva igyekeznek az igazság zászlaját új területekre kitűzni. Az ebbe a munkába befektetett pénz gazdagon fog kamatozni.” – 9B 49.

4. A MI RÉSZÜNK ISTEN TERVÉBEN

a. Hogyan függnek össze tizedeink és adományaink az új területek megnyitásával? 1Tim 5:17,18.

„A tized az Úré, és aki azt másra használja, büntetést kap, amennyiben elveszti mennyei kincset – hacsak meg nem bánja e bűnét. Ne akadályozzátok tovább a munkát azzal, hogy a tizedet másra fordítjátok, mint az Úr által meghatározott célra. A munka többi ágáról is gondoskodni kell, fenn kell tartani őket, azonban nem a tizedből. Isten nem változott, a tized most is Krisztus szolgálata elvégzésére szolgáljon. Az új területek megnyitása több munkás fáradozását igényli, mint amennyivel bírunk, ezért kell, hogy a tárház megteljen.” – ESz 142.

„Ha Isten összes hitvalló népe – úgy a fiatalok, mint az idősek – megtennék kötelességüket, nem állna üresen a kincstár. Ha mindenki hűségesen fizetné a tizedet, s az Úrnak szentelné termésének és jövedelmének első zsongéját, akkor az Ő művét teljesen elláthatnánk anyagiakkal.” – 6B 385.

b. Hogyan bátorít bennünket Dávid a bőkezű adakozásra? 1Kró 29:10-14.

„Isten az embereket javakkal áldja meg, hogy módjuk legyen művének előbbre viteléhez hozzájárulni. Küld napsugarat és esőt; fejleszti a növényeket; ad egészséget és képességet anyagiak szerzésére. Minden áldásunkat jószág keze osztogatja. Viszonzásul azt kívánja, hogy férfiak és nők úgy bizonyítsák be hálájukat, hogy annak egy részét tized és adományok, azaz hálaáldozati és bűnbánati adakozások formájában térítsék vissza. Ha az Isten által meghatározott ezen terv szerint – minden jövedelem tizede, önkéntes vagy áldozati adományok – kincstárába befolyának, akkor fölöslegek mutatkoznának az Úr művének előmozdítására.” – AT 52.

„Ha követtük volna Isten tervét, az anyagiak most is befolyának az Ő kincstárába, s bőven lenne pénzünk lelkészeket küldeni új területekre, s munkásokat, akik a lelkészekkel együtt kibontanák az igazság zászlaját a föld sötét helyein.” – 6B 386.

5. FELELŐSSÉG ÉS KIVÁLTSÁG

a. Hogyan siettetheti, vagy késleltetheti Isten népe Krisztus visszajövetelét a dicsőség felhőiben? 2Pt 3:11,12.

„Ha Krisztus egyháza elvégezte volna már kijelölt munkáját úgy, ahogy azt az Úr elrendelte, akkor Isten az egész világot már régebben figyelmeztette volna erre, és az Úr Jézus Krisztus már eljött volna a földre hatalommal és nagy dicsőséggel.” – JÉ 538.

„Isten munkája, melynek tisztesen jobban kellene előre haladni, mint ahogy az a jelen erővel és hatékonysággal történik, akadályoztatva van, ahogy a tavaszi évszak eljövételét is késlelteti a fagyos téli szél, mert Isten hitvalló népéből sokan visszatartják maguknak azon javakat, amit az Ő szolgálatára kellene odaszentelniük. Mivel Krisztus önfeláldozó szeretete nem szövi át a gyakorlati életet, a gyülekezet gyenge ott, ahol erősnek kellene lennie. Mivel önálló utakat járnak, kioltják a gyülekezet világosságát, s emberek millióit rabolják meg Krisztus evangéliumától.” – CS 54.

b. Milyen kiváltság terjed ki minden hívőre? 1Kor 3:9.

„Isten az embereket alamizsnaosztóivá, munkatársaivá tette, országának földön való felállításának nagyszerű munkájában. Azonban ők a hűtlen szolga törekvéseit hajszolják, és így elveszítik a legrágább kiváltságokat, amiket ember valaha is kaphatott. Isten évezredek óta emberi eszközök által munkálkodik, de akarata szerint félreteheti az önzőt, a pénz szeretőt, a kapzsit. Ő nem függ javainktól, s emberi eszközök nem korlátozhatják. Az Munkáját véghez tudja vinni akkor is, ha mi nem tesszük meg a részünket. De közülünk kinek okozna ez örömet, ha az Úr így cselekedne?” – CS 198. 199.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Mi az egyedüli módja annak, hogy segíthessünk tökéletesíteni és egyesíteni Isten népét?
2. Hogyan térnek el az isteni tervtől az adományok előteremtésének helytelen módszerei?
3. Hogyan akadályozhatják Isten munkáját még a kis összegű személyes kiadásaink is?
4. Mi történe, ha mindenki olyan bőkezűen adakozna, mint Dávid király is?
5. Hogyan siettethetjük, vagy késleltethetjük a mi Urunk visszajövetelét?

A PÉNZÜGYEK BIBLIAI ALAPELVEI

„És reád szállanak mind ez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára.” (5Móz 28:2)

„Egy ember sem gyűjthet kincset a mennyben anélkül, hogy általa meg ne gazdagodna, nemesedne élete ezen a földön is.” – EÉ 144.

*Javasolt olvasmány: Apostolok Története, 48–53. (Óvás képmutatástól)
Előtted az Élet, 134–144. (Az üzleti alapelvek és módszerek)*

Vasárnap

június 10.

1. SZEMÉLYES PÉNZÜGYEK

a. Mit eredményezhet úgy a jelenben, mint az örökkévalóságra kihatóan az Úr művének elhanyagolása? Agg 1:5-11.

„Akik önzőn visszatartják javaikat, ne lepődjenek meg, ha Isten keze szétszórja e javakat. Talán meggondolatlan fiukra bízzák elfecsérelni, amit a mű fejlesztésére kellett volna szentelniük, és amit mindeddig visszatartottak. Értékes lovukat, hiú szívük büszkeségét elpusztulva találják meg az istállóban. Talán egy-egy tehénük múlik ki. Gyümölcsök, vagy más termékek veszhetnek el. Isten szét tudja szórni a sáfárainak kölcsönzött javakat, ha nem hajlandók az Ő dicsőségére fordítani azokat. Láttam, hogy némelyek talán egyik említett veszteséget sem szenvedik el az ő kötelességmulasztásukért, mégis talán az ő esetük a legreménytelenebb.” – 2B 661. 662.

„A mennyi könyvekben lévő rólad szóló feljegyzés – Krisztus megvallásának elmulasztásáról – elzár attól a kiváltságtól, hogy a Bárány élet könyvében szerepeljen neved.” – OHC 192.

b. Mit fontoljanak meg azok, akik rendszeresen inkább arra hajlanak, hogy kérjenek, mintsem hogy adjanak? 5Móz 28:12,13.

2. FELTÉTELES ÍGÉRETEK

a. Mi a szándéka Istennek az Ő népével napjainkban? [5Móz 28:1-6](#).

„E szavak minden hívőhöz szólnak: 'A pusztában készítsétek az Úrnak útát, ösvényt egyengessetek a kietlenben a mi Istenünknek!' (Ésa 40:3) Bánjatok takarékosan azon kiadásaitokkal, amit magatokra költötök! Az önmegtagadás első lépése általában a legnehezebb, de kezdjétek hozzá késlekedés nélkül! Az önmegtagadásból származó misszióadományaitokat azon területeken fogják majd felhasználni a missziómunkások támogatásra, akik a kegyelem utolsó üzenetét hirdetik ezen elbukott világnak.” – GCB 1899. április 11.

„Nem egyezik Isten akaratával, hogy a keresztyények szűkkeblűbbek legyenek a zsidóknál, mert nekik sokkal nagyobb kiváltságaik vannak. 'Valakinek sokat adnak – jelenti ki az Üdvözítő – sokat követelnek tőle' (Lk 12:48). A héberektől megkövetelt bőkezű adakozás elsősorban saját népüket szolgálta. Viszont ma Isten műve az egész földre kiterjed. Krisztus az evangélium kincseit követőinek kezeibe helyezte; ezzel azonban felelőssé tette őket, hogy az üdvösség örömhírét az egész világnak hirdessék. Bizonyos, hogy kötelezettségünk sokkal nagyobb, mint volt a hajdani Izráélé.” – AT 231.

b. Milyen ígéretetek vannak biztosítva mindazoknak, akik követik Isten pénzügyi tervét? [Mal 3:11,12](#).

„Mindenki tudatában lehet annak, hogy részt vehet a megváltás művének becses előmozdításában. Minden férfi, nő és ifjú az Úr kincstárnoka lehet, és ugyanakkor hozzájárulhat a kincstár szükségleteinek fedezéséhez. Az apostol így szól: 'Mindenitek tegye félre magánál, amit sikerült összegyűjtenie' (1Kor 16:2).

Nagy célokat valósítanak majd meg e módszer által. Ha mindenki elfogadná e módszert, mindenki Isten éber és hűséges kincstárnoka lenne, és nem volna hiány anyagi eszközökben, melyeknek rendeltetése az, hogy szolgálják az utolsó intő üzenet a világnak való hirdetésének nagy munkáját. Tele lesz a kincstár, ha mindnyájan ezt a rendszert követik, és akik hozzájárulnak, bizonyonnyal nem fognak elszegényedni. Minden egyes befektetés jobban és jobban összekapcsolja őket a jelenvaló igazság ügyével.” – ÜI 218. 219.

3. LECKÉK KRISZTUS NAPJAIBÓL

a. Hogyan szolgálhatnak bátorításként részünkre a napkeleti bölcsek ajándékai, amit a betlehemi Kisdednek adtak? Mt 2:1,2,11.

„A bölcsek az elsők között jöttek, hogy köszöntsék a Megváltót. Elsőként helyezték ajándékaikat lábához. És milyen kiváltság volt az, hogy ajándékozhattak! A szeretetteljes szívből fakadó ajándékot Isten örömmel megáldja, és a lehető leggyümölcsözőbbé teszi az Ő szolgálatában. Ha szívünket Jézusnak adtuk át, akkor ajándékainkat is elhozzuk neki. Aranyunkat, ezüstünket, legdrágább földi kincseinket, legjobb szellemi és lelki képességeinket örömmel szenteljük annak, Aki szeretett minket, és önmagát adta érettünk.” – JÉ 45. 46.

b. Mit tanuljunk meg Máriának cselekedetéből, aki felkente Jézust? Mk 14:3.

„Mikor meghatározátok, hogy milyen részt akartok Isten művére adni, sokkal inkább lépjétek túl, mint rövidítsétek meg a kötelesség követelményét. Gondoljátok meg, kinek is szól az ajándék. Ez a megemlékezés elúzi majd a pénzhiséget. Jusson eszünkbe az a nagy szeretet, mellyel Krisztus szeretett bennünket, s akkor leggazdagabb ajándékaink is méltatlannak tűnnek majd rá, hogy Urunk elfogadja. Mikor Krisztus lesz azok szeretetének tárgya, akik elnyerték megbocsátó szeretetét, akkor nem állnak meg, hogy fejükben számítgassák az alabástrom szelence értékes illatszerének árát. A pénzéhes Júdás tudta megtenni ezt, de a megváltás elnyerője csak azt fogja sajnálni, hogy a kenetnek nincs még kellemesebb illata, még nagyobb értéke.” – 4B 485.

c. Akik rendszeresen rászorulnak az adományokra, hogyan válhatnak – Máriához hasonlóan – adományozókká? Apcs 20:35.

„Ha azok, akik nem vitték sikerre életüket, hajlandók lennének elfogadni a jótanácsot, akkor ránevelhetnék magukat a lemondás és a szigorú takarékoság szokásaira. Akkor az az öröm jutna osztályrészül nekik, hogy ők adakoznak, ahelyett, hogy őket kellene másoknak támogatni. Bizony, elég sok hanyag szolga akad. Pedig ha megtennék, amire képesek, akkor sok áldást nyernének, mikor másokon segítenek, akkor valóban megtapasztalnák, hogy 'jobb adni, mint venni' (Apcs 20:35).” – 3B 400. 401.

4. AZ APOSTOLOK IDEJÉBEN

a. Az első keresztyének mely eltökélt szándékában ossztozzunk mi is az evangélium hirdetésére vonatkozóan? [Apcs 4:32-37](#).

„[Idézve: Apcs 4:34,35] A hívőknek ez az adakozókészsége a Szentlélek kitöltésének volt a következménye. Akik elfogadták az evangéliumot, azoknak 'szívük-lelkük egy vala' (32. vers). Egyetlen közös érdek uralta őket – a rájuk bízott misszió eredményessége. A haszonlesést nem ismerték. Szeretjük hittestvéreink és az ügy iránt, melynek hívei lettek, nagyobb volt, mint a pénz és a vagyon iránti szeretetük. Eljárásuk bizonyította, hogy az emberi lelkeket többre becsülték a földi jólétnél.

Ez ismétlődik meg mindannyiszor, valahányszor Isten Lelke hatja át az ember életét. Akinek szívét Krisztus szeretete tölti be, híven követi Annak példáját, Aki érettünk szegénnyé lett, hogy mi az Ő szegénysége által gazdagok legyünk. Isten kezéből nyert minden adományt – pénzt, időt, befolyást – az evangélium művének fejlesztésére szolgáló eszköznek tekint. Így volt ez az első keresztyén gyülekezetben; így van ma is. Mélységes benyomást gyakorol a hallgatóságra a gyülekezet által hirdetett igazság, ha észrevehető a tagokon, hogy a Lélek ereje által elfordultak a világ dolgaitól és áldozatot hoznak, hogy embertársaik is hallhassák az evangéliumot.” – AT 70. 71.

b. Mit tanulhatunk Anániás és Safira fortélyos csalásából, s ennek szörnyű következményéből? [Apcs 5:1-11](#).

„Anániás és Safira eladták a földjüket azért, mert hírnévre vágytak az önfeláldozásuk, adakozókészségük és a keresztyén hit iránti odaszentelődésük miatt, s a bevétel egy részét, letették az apostolok lábaihoz s azt színlelték, hogy az egész összeget elhozták. Senki nem erőltette őket arra, hogy Isten művére adják oda mindenüket. Isten elfogadta volna felajánlásuk egy részét is. De ők úgy vélték, hogy mindenüket odaadják. Azt gondolták, hogy elérik a vágyva várt hírnevet, és a pénz egy részét is megtartják. Úgy látták, tervük sikeres lesz; de ők megcsalták az Urat, s az Úr gyorsan felelt erre az esetre, az első csalásra az újonnan megszervezett gyülekezetben. Eltávolította mindkettőjüket, hogy mindenkit figyelmeztessen a nyereségvágyból feláldozott igazság veszélyére.” – MM 126. 127.

5. RENDSZERES ÖNMEGTAGADÁS

a. Mit kell felismernünk abban, ahogyan Isten műve e földön működik, s ahogyan azt pénzügyileg fenntartják? 1Kor 14:33. („Mert Isten nem a zűrzavarnak, nem a rendetlenségnek Istene” – angolban)

„[Isten] elvárja, hogy művét alaposan és pontosan vezessék, hogy tetszésének pecsétjét rányomhassa. Keresztény kereszténnyel és gyülekezet gyülekezettel kapcsolódjék.” – AT 96.

b. Mit tanuljunk meg abból, ahogyan, Isten hűséges népe példát adott az önmegtágadásra? Zsid 11:8-10,24-26,37-40.

„Voltak időszakok, amikor csak kevesen hallgattak az igazságra, s fogadták el azt, s nem voltak gazdagok e világ javaiban. Akkor a szükség úgy kívánta, hogy többen adják el házaikat, és földjeiket, és vásároljanak olcsóbb birtokokat, s javaikat így kölcsönözték oda önként az Úrnak, hogy terjesszék az igazságot, s más módokon is segítették Isten művének előmenetelét. Ezek az önfeláldozó emberek elszenvették a szegénységet, a nélkülözést, s mivel ők mindvégig kitartottak ebben, nagy lesz az ő jutalmuk.

Isten indította sokak szívét. Az igazság, amiért előbb csak kevesen hoztak áldozatot, utóbb sokakat megnyert, és tömegek foglaltak mellette állást. Isten úgy viselt gondot, hogy azok, akiknek javaik voltak, elhozták azokat az igazság terjesztésére, hogy amint a munka növekszik, az Ő művének szükségleteit e javakból fedezzék. Isten nem várja el, hogy az Ő népe felajánlja azon otthonokat, melyben lakniuk kell; de ha azok, akiknek fölöslegeik vannak, nem hallják meg az Ő hangját – akik elhívták a világból, hogy áldozzák oda Istennek fölös javaikat – elhalad majd mellettük, s olyanokat fog majd elhívni, akik készek mindent megtenni Jézusért, még a saját otthonaikat is eladni, hogy a mű szükségleteit fedezzék. Isten kész elfogadni az önkéntes áldozatokat. Azok, akik adakoznak, becsüljék meg nagyon e kiváltságot, hogy így tehetnek.” – CS 215.

Péntek

június 15.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan válhat az adományokra rászoruló ezen adományok szétosztójává?
2. Hogyan hasonlítható össze adakozókészségünk a régi zsidókéval?
3. A Krisztus napjaiban megnyilvánuló adakozókészség milyen példái befolyásolhatnak bennünket?
4. Mit tanulhatunk az első keresztény egyház lelkületéből?
5. Hogyan éledhet újjá a jelen időre szóló igazság úttörőinek az önmegtágadása?

VILÁGÍTSD BE AZ EGÉSZ VILÁGOT!

„Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek.” (Mk 16:15)

„Akik az igazság drága fényének örvendeznek, azok érezzenek égető vágyat, hogy mindenhová eljuttassák a világosságot!” – CS 42.

Javasolt olvasmány: *Bizonyságtételek, 9. kötet, 51-60. (A világ segítségére szorul)*
Bizonyságtételek, 3. kötet, 382-385. (Tized és áldozatok)

Vasárnap

június 17.

1. VÁLASZ A MACEDÓNIAI HÍVÁSRA

a. **Habár az irodalom hatalmas missziós eszköz, milyen lépést kell tennünk azért, hogy beteljesítsük evangéliumi megbízatásunkat? Mt 28:18-20. Csak hogy tölthetik be e szükségletet a szorgalmas evangéliumi munkások? Esa 52:7,8.**

„Hogy a munkásokat elláthassák úgy a hazai, mint a külhoni területeken, hűségesen kell lenni a tizedben, hogy legyen eledel az Úr tárházában. Jóllehet a jelenvaló igazságról szóló könyvek és kiadványok által a világ minden részén terjed a bennük lévő ismeret drága kincsei, de misszió állomások felállításai is szükségesek különböző helyeken. Élő prédikátoroknak kell hirdetni az élet és az üdvösség szavát. Új területek várnak munkásokra. A termés beérett az aratásra, és a világ minden részéről hallatszik a komoly Macedóniai hívás, mely munkásokért kiált.” – CS 39.

b. **Milyen sürgető munkát szükséges elvégezni? Mk 16:15.**

„A mű nagysága önkéntes bőkezűsége szólítja fel Isten népét. Afrikában, Kínában, Indiában ezrek, sőt milliók nem hallották még a jelen időre szóló igazság üzenetét. Figyelmeztetnünk kell őket. A tenger szigetei várják Isten ismeretét.” – 9B 51.

2. A TIZED JELENTŐSÉGE

- a. **Hogyan hangsúlyozza a Szentírás a lélekmentésben a személyes, az emberi tényezőt? Rm 10:13-15. Hogyan kapcsolódhatunk be e munkába mindannyian? Jel 22:17.**
-
-
-

„Isten által meghatározott út az evangélium hirdetése az emberek megmentésére. Hallaniuk kell, hogy üdvözülhessenek. Nem hallhatják, ha nincs aki hirdesse, és az igehirdetőt küldeni kell. Ez teszi szükségessé, hogy a pénztárban legyen tartalék a szükséges dolgokra, amiből a misszionárius elérheti a nélkülözhető területeket. Ezen tények ismeretében, hogyan képesek mégis megrabolni Istent a rájuk bízott talentumokkal, a tizedben és adományokban, a magukat Krisztus követőinek vallók? Nem a kenyér visszatartását jelent-e ez az éhezőtől? Minden bizonnyal átkot hoz azokra, akik megrabolják Istent azon javak visszatartásával, amelyre Isten a sajátjaként tart igényt, és arra szánt, hogy emberek üdvözüljenek. Az emberektől, akikért Krisztus meghalt, azok zárják el azon kiváltságot, hogy hallhassák az igazságot, akik elutasítják annak megvalósulását, amit Isten a veszendők felvilágosítására biztosított.” – HM 1895. április 1.

- b. **Mit vár el Isten tőlünk, ha elmulasztjuk időben visszajuttatni a tizedet? 3Móz 27:31. 1889-ben volt egy tapasztalat egy gyülekezetben. Milyen bátorítást nyerhetünk napjainkban ebből mindannyian?**
-
-

„Némelyek, akik nem bántak becsületesen Istennel, s ezért elszakadtak Tőle, kezdték visszaadni, amit eddig visszatartottak. Egyik testvérünk két éve nem fizette a tizedet. Az egyházterület titkárnak átadta a kötelezvényét arról, amit eddig visszatartott, s annak kamatairól, 571,50 dollárt. Hálás vagyok az Úrnak, amiért volt benne bátorság, hogy ezt megtegye. A másik 300 dolláros kötelezvényt nyújtott át. A harmadik, aki annyira eltávolodott Istentől, hogy alig remélték már, hogy valaha is visszatér az igazság ösvényére, ezer dolláros kötelezvényt nyújtott át. Valaki azt javasolta, hogy szenteljük ezeket a régóta visszatartott tizedeket a közép európai missziómunkára, úgyhogy ezekkel, és a karácsonyi adományokkal közel 6 000 dollár folyt be a kincstárba, a hittérítés céljaira.” – 5B 643. 644.

3. BÖLCS ELŐRELÁTÁS

- a. **Milyen ellenvetést kapott Mária, Jézus iránt tanúsított nagylelkűsége? Jn 12:3-6. Hogyan dicsérte meg Jézus Máriát? Milyen figyelmeztetést kaptunk, hogy ne kövessünk el hasonló tiltakozást? Mk 14:7-9.**
-
-
-

„Mozgalmunk fokozatosan halad előre; azonban minden lépésnél előítéleteket és téves nézeteket kell helyreigazítani. Ugyanez történt minden reformációs mozgalomnál, aminek a világ valaha tanúja volt. Néhány kishitű, önző és pénzszerető személy, általános szerencsétlenségről és a kiadások elpazarlásáról beszél. Ugyanez az érzület van bennük, mint szegény Júdásban volt, amikor Mária kiöntötte Jézus fejére a kenetet. 'Miért ez a nagy pazarlás? – kérdezte ő – Ezt eladhatták volna, és az árát odaadhatták volna a szegényeknek.' Újra és újra felmerülő dolog, hogy amikor valaki előrelép, akkor az önzők és bizalmatlankodók úgy gondolják, hogy minden semmi bevész. Viszont amikor minden akadály megoldódott, akkor ők az elsők, hogy a győzelmet úgy üdvözölgék, mint ami Isten jelenlétének jele a mozgalomban. Amikor teljes mértékben nyilvánvalóvá válik, hogy az a munka Istené, akkor a hitetlenek is elismerik, hogy erre lett elhívva és a Szentlélek vezette azt, aki megvalósította, kinek előrelátása nagyobb volt mint másoké, ki az ellenállásokkal szemben is dolgozott. Felfogják-e azok, akik elzárták az utat, hogy mit tettek? Belátják-e, hogyha odaadták volna a pénzüket, az erejüket, a hitüket, a buzgalmukat, a bátorságukat, akkor sokkal erősebb és hatékonyabbá tehetnék volna a munkát? Belátják-e, hogy hanyagságuk bűn, mert nem tették meg azt, amit megtehettek volna?

Bárcsak élnénk olyan közel a kereszthez, hogy úgy láthatnánk, amint Isten lát, s úgy munkálkodnánk, amint Ő ezt szeretné!” – RH 1884. február 5.

- b. **Mit szükséges felismernünk a mai napokra vonatkozóan? Jn 4:35,36.**
-
-
-

„A pénz nem valami titokzatos módon kerül elő az evangélium munkájának megvalósulásához, sem pedig láthatatlan, rejtélyes erők által. Isten nem fog művéhez pénzesőt adni az égbolt ablakaiból az igazság hirdetéséhez, hogy így nyerjenek örökéletet az emberek világunkban. Népe gondoskodására bízta javait, hogy azok az Ő dicsőítésére és az emberiség áldására legyenek használva.” – HM 1895. április 1.

4. A SÓ ÍZE

a. Milyen figyelmeztetés szól mindazoknak, akik Krisztus dicsőítésére törekednek? Mt 5:13.

„Mennyivel buzgóbb lesz minden hűséges sáfár, hogy kamatoztassa a reabízott javakat, s az Úr kincstárába helyezze be azokat, minthogy adományait csak egy jottával, vagy egy pontocskával is megkisebbitse. Kit szolgál ő? Kinek a részére adakozik? – Annak, Akitől függ minden jó, amivel csak bír. Tehát ne adjunk okot arra – akik Krisztus kegyelmében részesültünk – hogy az angyalok szégyenkezzenek miattunk, s ne adjunk okot arra Jézusnak, hogy szégyelljen bennünket testvéreinek hívni...

Akik részesei Krisztus kegyelmének, Akik elgondolkodnak a Kálvária keresztjén, azok előtt nem lesz kérdéses az adomány mértéke, hanem úgy vélik, hogy a legbőségesebb adomány is túl csekély, semmi sem hasonlítható a végtelen Isten egyszülött Fiához. Takarékossgal a legszegényebb ember is megtalálja a módját annak, hogy valamennyit visszajuttasson Istennek.” – CS 200.

b. Hogyan terjed el a földön a jelen időre szóló igazság? Préd 11:1,6.

„A parlagon lévő területeket meg kell művelni. Induljanak el a családok, alázatosan bízva az Úrban, s telepedjenek le az Ő szőlőkertjének megműveletlen helyein. Az igazság elvetett magvaiból, önfeláldozásuk jutalmaként gazdag termést fognak learatni.” – RH 1902. augusztus 26.

c. Mi napjaink legsürgetőbb felhívása, és miért? Mt 9:36-38.

„Ki vádolható azon lelkek elvesztéséért, akik nem ismerik Istent, s akiknek nincs alkalmuk meghallani hitünknek magyarázatát? Milyen kötelezettség nyugszik a gyülekezeten, a világgal kapcsolatban, mely elvész az evangélium nélkül? Ha nem lesz eltökéltebb önmegtagadás és takarékossg azoknál, akik állítják, hogy hisznek a jelen időre szóló igazságban, s ha nem leszünk még határozottabban hűségesek abban, hogy behozzuk a kincstárba a tizedet és az adományokat, ha nem születnek átfogóbb tervek a megvalósításra, akkor nem fogjuk beteljesíteni azon evangéliumi megbízatást, hogy menjünk el az egész világra, és hirdessük Krisztust minden teremtenynek.” – HM 1895. április 1.

5. VILÁGOSSÁGOT MINDEN SAROKBA

- a. **Mi lesz az evangéliumi megbízatás teljesítésének a dicső eredménye, s hogyan lehetünk áldottak, ha e megbízatást teljesítjük?** [Jel 18:1](#).

„Az egész menny élénk érdeklődéssel figyeli az egyházat, hogy meglássa, mit tesznek annak tagjai a sötétségben lévők bevilágítására. A szántóföld a világ, s oly sok helyen megnyíltak az ajtók, a munka annyira megnövekedett, hogy a kéznél lévő anyagi eszközök nem elegendőek e munka véghezviteléhez, az igények teljesítéséhez. Évek óta figyelmezteti az Úr az Ő népét, a javaikhoz való kötődésük miatt, s hogy ne költsenek szükségtelen kiadásokra. De az Úr tanácsai ellenére – Aki tudja a véget kezdettől fogva – sok pénzt költöttek el szükségtelen dolgokra! A figyelmeztetéseket semmibe vették, az abban foglaltakat félreértették, kiforgatták, Isten tanácsait félremagyarázták, azért, hogy saját terveik megvalósítását követhessék, s azáltal, hogy így cselekedtek, azon jelentős eszközök, javak – melyek által Isten megdicsőülhetett volna, s az Ő igazsága továbbterjedt volna – elvesztek az Ő műve számára. Az Úr kegyelmesen megtisztelte az embert, s munkába állítja, hogy az emberi eszközök dolgozzanak együtt a mennyei erőkkel, hogy így bevilágíthassák az igazság világosságával a föld minden részét. Az Úrnak vannak eszközei, akik készek részt vállalni azon leghatalmasabb küzdelemben, amit a világ valaha is látott. Ha a munkások alázatosak maradnak, készek naponként megtanulni Krisztus iskolájában a szív szelídségét és alázatát, az Úr Jézus kész együttmunkálkodni velük. Aki Krisztus munkatársa, megérti, hogy amikor mennyei adományokat oszt másoknak, ő magának is javára válik az. Tudja azt, hogy 'aki mást felüdít, maga is felüdül' (Péld 11:25).” – RH 1894. február 27.

Péntek

június 22.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen értelemben korlátozott az irodalom lélekmentő képessége?
2. Mit fejez ki a tizedben való pontosság?
3. Hogyan kerülhetünk abban a veszélybe, hogy megismételjük Júdás bűnét?
4. Mit mérlegeljünk, amikor eldöntjük, hogy mennyit adunk Krisztusnak?
5. Hogyan lesz a világ bevilágítva – velünk, vagy nélkülünk?

UTOLSÓ LEHETŐSÉGÜNK!

„Nékem cselekednem kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik.” (Jn 9:4)

„Közeledünk a föld történelmének a végéhez. Isten művének különböző ágait sokkal nagyobb áldozattal kell előbbre vinnünk, mint eddig tettük.” – Ev 291.

Javasolt olvasmány: *Bizonyságtételek, 4. kötet. 476–485. (Végrendeletek és hagyatékok)*
Bizonyságtételek, 6. kötet, 445–453. (A misszió területek segélyezése)

Vasárnap

június 24.

1. AZ ÉLET BEFEJEZÉSE ELŐTT

a. Milyen valós tény érint mindenkit? Zsid 9:27. Ismerve ezt, mit vegyen fontolóra mindenki, akár idős, fiatal, beteg vagy egészséges valaki? Rm 12:11.

„Gyakran megtörténik, hogy tevékeny üzletember hal meg pillanatnyi figyelmeztetés nélkül, s amikor megvizsgálják üzletének ügyeit, azt a legzavarosabb állapotban találják. Az örökség ügyeinek intézése, az ügyvédi költség nagy összeget emészt fel, hacsaknem az egész vagyont, mialatt az özvegy, a gyermekek, és Isten műve ott állnak megrabolva. Akik az Úr javainak hú sáfárai, pontosan fogják tudni, hogyan állnak ügyeik, s mint bölcs emberek, minden vészhelyzetre fel vannak készülve. S ha próbaidejük hirtelen lezárulna, nem hagynának akkora bonyodalmat azokra, akiknek majd rendezniük kell az ő örökségüket.

Sok embernek eszébe se jut végrendelkezni, amíg látszólag jó egészségnek örvendenek. Testvéreink elővigyázatosságból mégis tegyék meg ezt! Ismerniük kellene pénzügyi helyzetüket, s ne engedjék meg, hogy ügyeik összekuszálódjanak! Úgy rendezzék vagyonukat, hogy bármikor hátra tudják azt hagyni!” – 4B 482.

b. Mit vegyünk fontolóra végrendelkezésünkben? Ésa 38:1.

2. KÉSZÜLŐDÉS A VÉGRE

a. Mivel dollárok ezrei vesztek el törvényes végrendelet nélkül, mire figyeljenek oda a hívők? 1Kor 4:2.

„Némely végrendeletet oly hanyagul írnak meg, hogy azok a törvény előtt nem érvényesek, s így dollárok tízezrei vesznek el a mű számára. Testvérink vegyék tudomásul, hogy felelősség nyugszik rajtuk, mint Isten művének megbízható szolgálói, hogy használják értelmüket ebben az ügyben, s biztossítsák az Úrnak azt, ami az Övé.

Sokan szükségtelenül érzékenyek e pontban. Úgy érzik, hogy tiltott területre lépnek, amikor az időseknek és a betegeknek azért beszélnek ingó és ingatlan vagyontárgyaikról, hogy megtudják, hogyan rendelkezzenek azok erről végrendeletükben. Pedig ez a kötelesség is ugyanolyan szent, mint a megmentendő lelkeknek szóló igehirdetés. Itt van ez az ember, Isten pénzével és tulajdonával a kezében. Sáfárságának már a végén jár. Odahelyezi-e a javakat, melyeket Isten kölcsönzött neki, hogy az Ő művében használják fel, vagy pedig gonosz emberek kezébe, csak mert azok az ő családtagjai, a rokonai? Ne viselje-e a szívében a keresztény, s ne aggódjon-e ennek az idős embernek a javáért, a jövőéért, amint éppen úgy Isten ügyéért is, hogy így az idős, a beteg helyes döntésre jusson Urának pénzét illetően, a talentumokért, melyeket rá bízta, hogy bölcsen kamatoztassa? Ott fognak-e majd állni testvérei, hogy szemtanúi legyenek annak, hogy amint ő eltávozik az életből, ugyanakkor meglopja Isten kincstárát is? Félelmetes veszteség lenne ez számára és a mű számára is; mert olyanok kezébe helyezi javainak talentumait, akik nem tisztelik Isten igazságát, valójában ezzel kendőbe csavarja talentumait és a földbe rejti azokat.” – 4B 479.

„Testvéreim, a halál egyetlen nappal sem zörget korábban azért, mert elkészítettétek a végrendeletet. Mikor végrendeletetekben szétosztjátok vagyontokat rokonaitok között, ne feledkezzetek meg Isten művéről sem! Mivel az Ő sáfárai vagytok, javaival a kezetekben, ezért elsősorban az Ő igényeit vegyétek figyelembe. Magától értetődő, hogy ne taszítsátok nélkülözésbe feleségeket, gyermekeiteket, gondoskodjatok róluk, ha arra rászorulnak. De ne vegyétek bele a végrendeletbe a szokásjog szerint azon rokonok hosszú sorát, akik nem szükölködnek.” – 4B 482.

b. Akár élünk, akár meghalunk, mit vár el Isten tőlünk, miről ne felejtkezünk el? Rm 14:8,12.

3. A VÉGSŐ MUNKA

a. Mi a kötelességünk ezen utolsó napokban? 1Thess 5:1-6; Zak 10:1. Hogyan részesülhetünk a késői esőben, a „felüdülésben”? Apcs 3:19-21.

„Isten Lelkének nagymérvű kiárasztása – mely az egész földet bevilágítja a dicsőségével – nem jön el addig, amíg mi nem leszünk egy felvilágosult, tisztán látó nép, amely tapasztalatból tudja, mit jelent Isten munkatársainak lenni. Amikor teljes szívvel odaszenteljük magunkat Krisztus szolgálatára, Isten el fogja ismerni e tényt azáltal, hogy mérték nélkül fogja kitölteni Szentlelkét, de ez nem fog addig megtörténni, míg a gyülekezet nagyobb része nem munkálkodik együtt Istennel. Isten nem töltheti ki az Ő Lelkét, amikor az önzés és élvhajzás annyira eluralkodik; amikor olyan lelkelet nyer teret, ami szavakban így fejezhető ki Kain válaszához hasonlóan: 'Avagy őrizője vagyok-e én az én atyámfiának?' (1Móz 4:9).” – CS 52.

„Isten embereket hív, hogy közöljék a figyelmeztetést a vétkeiben és bűneiben alvó világgal. Önkéntes adakozásra hívja azokat, akiknek a szíve a munkában dobog, akik terhet éreznek a lelkekért, hogy el ne vesszenek, hanem örökké éljenek.” – 6B 446.

b. Mi foglalkoztasson ma bennünket a leginkább, úgy személyesen, mint gyülekezeti szervezetként egyaránt? Préd 8:5; Jn 9:4.

„Most kellene megfogadnunk Üdvözítőnk rendelkezését: 'Adjátok el a mitek van, és adjatok alamizsnát; szerezzetek magatoknak oly erszényeket, melyek meg nem avulnak, elfogyhatatlan kincset a mennyországban' (Lk 12:33). Most jött el annak az ideje, hogy testvéreink csökkentsék ingatlanukat, ahelyett, hogy növelnék azokat. Rövidesen jobb mennyei országba költözünk. Ne legyünk hát e föld lakói, hanem szabjuk ingóságainkat olyan kicsinyre, amilyenre csak lehet!” – 5B 152.

„Miért gyűjtjük halomra a kincseket? Azért, hogy az utolsó nap lángjai megemésszék azokat? Azért halmozzuk fel az aranyat és ezüstöt, hogy ellenünk tanúskodjanak az ítéletben – hogy tűzként emésszék meg a testünket? Ragaszkodjunk-e mindaddig birtokainkhoz, míg azok ellenségeink kezébe nem kerülnek? Eljön az az idő, amikor a parancsolatok megtartói nem vehetnek, sem nem adhatnak. Mit használnak majd akkor nekünk a házaink, a földjeink, a bankbetéteink és áruink? Most van itt annak az ideje, hogy odahelyezzük kincseinket, ahol örökké biztonságban lesznek.” – RH 1887. december 6.

4. GYAKORLATI ELŐKÉSZÜLET

- a. **Miért nem jött még el Jézus? 2Pt 3:9. Hogyan kerülhetjük el azt, hogy minden vagyónkat elveszítsük a hamarosan beteljesedő prófécia szerint? Ésa 2:20; Ez 7:19; Zsol 96:2-8.**

„Ha testvéreink ismernék a lelkek értékét annak fényében, hogy mibe került Jézusnak az ő megváltásuk, akkor ráébrednének arra, hogy az emberek többet érnek, mint a házak és a földek, az arany és a drágakövek, vagy a magas tisztelettel járó pozíciók.” – RH 1884. február 5.

„Isten műve mind jobban és jobban kiterjed, s ha népe követi az Ő tanácsát, akkor nem halmoznak fel nagy vagyont, hogy azt a végső tűzvész megeméssze. Minden kincsüket oda fogják helyezni, ahol a moly és a rozsda meg nem emészti, és szívük nem fog idekötődni a földiekhez.” – CS 60.

- b. **Mit ígért meg Jézus mindenkinek, aki hűséges áldozatvállalásuk által komolyan készülnek az Ő eljövetelére? Ésa 33:14-17.**

„Az Úr ismételten megmutatta nekem, hogy a Bibliával ellenkezik, ha a nyomorúság idejére, mulandó szükségleteink kielégítéséről akarunk gondoskodni. Láttam, hogyha a szentek élelmiszerkészleteket halmozának fel házaikban vagy a mezőkön, a nyomorúság idején, midőn kard, éhség és döghalál látogatja a földet, erőszakos kezek vennék azokat birtokukba, és mások aratnák le mezőik gyümölcsét. Akkor lesz itt az ideje, hogy teljes bizalommal viseltesünk Isten iránt, és Ő gondoskodik rólunk. Láttam, hogy kenyereink és vizünk abban az időben biztosítva van és sem éhséget, sem szükségét nem szenvedünk; mert Isten a pusztában is teríthet számunkra asztalt. Ha szükség volna, hollókat küldene táplálásunkra, amint Illést is táplálta, vagy mannákat hullatna az égből, mint hajdan Izrael népéért tette.

Isten népe a szomorúság idejében semmi hasznát sem veheti a házaknak és földbirtokoknak, mert a feldühödött csöcselék elől menekülniük kell; abban az időben vagyónkat nem használhatják a korszerű igazság terjesztésére. E látomásban láthattam, hogy Isten azt akarja, hogy szentjei minden javuktól elszakadva áldozattal kössenek frigyet Istennel, mielőtt a szomorúság ideje eljönne. Ha javaikat az Úr oltárára helyezték, és komolyan kérik az Urat, hogy mutassa meg kötelezettségeiket, az Úr megmutatja nekik, hogy mikor rendelkezzenek felettük. Akkor teljesen szabadok lesznek majd a nyomorúság idején, s többé mi sem ránthatja őket vissza.” – TL 43. 44.

5. EGY MAGAS HOZAMÚ BEFEKTETÉS

a. Hol érhető el ma a legjobb befektetés – és miért? Lk 12:32-34.

„Legyünk becsületesek az Úrral! Minden áldás amivel rendelkezünk, Tőle származik, s ha Ő reánk bízta a javak talentumait, hogy segítsük azzal elő művét, akkor szabad-e visszatartanunk azokat? Mondjuk-e azt: 'Nem Uram, akkor az én gyermekeim nem örülnének, s ezért én veszem a bátorságot, hogy engedetlen leszek Irántad, s eltemetem talentumaidat a földbe?'

Nincs ok a késlekedésre! Isten műve hozzájárulásokat igényli. Úgy kérünk benneteket, mint az Úr sáfárait, hogy helyeztétek el javaitokat a pénzváltóknál, áldozatok oda képességeiteket, lehetőségeiteket, amelyek által sokaknak lehetősége lesz megtudni, mi az igazság.” – CS 44. 45.

b. Milyen kijelentést tesz az Úr a vég idején? Zsol 50:3-5. **Hogyan fognak gazdag jutalomban részesülni mindazok, akik áldozat által kötik meg a szövetséget (magyarban: akik áldozattal erősítik a szövetséget)? 1Kor 15:57,58.**

„Azon munkások, akik teljes, önzetlen szívvel lépnek a munkaterületre, s azok is, akik készségesen járultak hozzá az ő támogatásukhoz, jutalomban fognak részesülni. Azok akik tevékenyen részt vettek a szántóföldi szolgálatban, s azok, akik javaikat adták oda, hogy e munkásokat fenntartsák, osztozni fognak a hűségesek jutalmában...”

Többé nem emlékeznek az önmehtagadásra, a takarékosagra, amelyet azért gyakoroltak, hogy támogassák a munkát. Amint azokat nézik, akiket megnyertek Jézus számára, s látják őket az üdvözültek között, örökre megmentve – mint Isten kegyelmének és a Megváltó szeretetének gyümölcseit – a dicséret és hála éneke tölti be a mennyet.” – CS 348. 349.

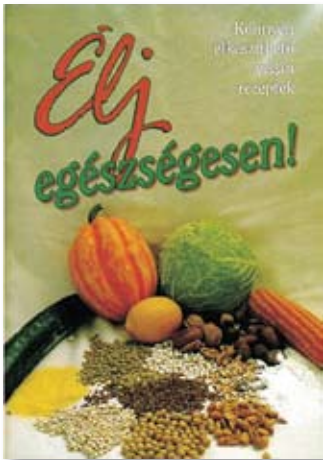
SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

1. A végrendelet készítéshez kapcsolódó mely hiedelem okoz kárt Isten művének?
2. Miért ne hanyagoljuk el azt, hogy a végrendelet elkészítéséről beszéljünk?
3. Miért nem kaphatnak a késői esőből sokan?
4. Mit kell megértenünk, mielőtt még a nyomorúság idejéhez érünk?
5. Hogyan és mikor kapjuk meg a mennyben elhelyezett kincsek hozamát?

FÜGGELÉK

- 1-3 SZ – Szemelvények 1- 3. kötet
1-9B – Bizonyásgtétélek a gyülekezet részére 1- 9. kötet.
AT – Apostolok Története
BL – Bizonyásgtétélek a Lelkészek részére
EÉ – Előtted az Élet
ESz – Az Evangélium Szolgái
Ev – Evangélizálás
GH – Gondolatok a Hegyi Beszédekről
Gy – Gyermeknevelés
ICsK – Isten Csodálatos Kegyelme
JÉ – Jézus Élete
KP – Krisztus Példázatai
NK – A Nagy Küzdelem
NOL – A Nagy Orvos Lábnymán
PP – Pátriárkák és Próféták
TII – A Te Igéd Igazság
TL – Tapasztalatok és Látomások
ÜI – Üzenet az Ifjúságnak
- 1-21MR –Manuscript Releases vol. 1-21
BCL – Battle Creek Letters
CH – Counsels on Health
CT – Counsels to Parents, Teachers, and Students
CS – Counsels on Stewardship
FLB – The Faith I Live By
GCB – The General Conference Bulletin
HM – Home Missionary
HP – In Heavenly Places
LHU – Lift Him Up
MM – Medical Ministry
OHC – Our High Calling
PUR – Pacific Union Recorder
RC – Reflecting Christ
RH – The Review and Herald
ST – The Signs of the Times
TDG – This Day With God

Egészséges életre nevelés (ingyenes, A5-ös szórólap)

Élj egészségesen!
Színes vegán receptes könyv, mely 181
receptet tartalmaz (A5, 144 old.)

Édeni Étkek
Egyszerű, könnyen elkészíthető ételeket
tartalmazó receptes füzet (A5, 40 old)

Megrendelhetők: 6760 Kistelek Pf.: 3 – Tel.:30/697-2610 – E-mail: info@hnarm.hu

ELSŐ SZOMBATI ADAKOZÁS

április 7.
Imaházak építésére a
brazíliai Pindoramában
(4.old.)

május 5.
A Világmisszióra
(25.old.)

június 2.
Etiópia részére
(46.old.)